EGIEDER

URRE BITZA

EGIEDER

URRE-BITSA

I.—Gogo-birunda

II.—Gogai-zuriketa

III.—Zeru ta baratz

IV.—Argi ta margo

Nihil obstat:

DR. A. CRUX OMAECHEVARRÍA

Censo r eee .

Imprimatur:

DR. LEÓN MARÍA MARTINEZ,

Vie. Gen.

Bilbao, 4 augusti I961

N.° Registro 1.394 --- 1962

Depósito legal: BI 887 1 962 GRÁFICA

S BILBAO

AURRE-JARDUNA

Ertia, artea zer dan? Izaki nai gizaki, zer oro elburu batek darabil mundu onetan. Ertiak edo antzeak be orixe, elburu bat dau berea, bide ta era egokiz ibillirik lortzen dauana. Mendi-goizaleak tontorra lez, nunbait.

Bai ta ertiak ba-dau, oldozkun au geiago zanpatuz, beste zer bat be: ederra kera ta itxura sumakorpean azaltzea. Eder-eredu geienez. Eta au azaletik so ezkero. Barne atetik begiratuta, barriz, giza-sen, azkartasun, jit naiz barru antzetsua iragarten saiatu oi da. Ez gero edozelan, barren antzea era antzetsu ta trebez baiño. Au ez dagian artistak ez dau bere jomuga beteten; eta emendik sortzen erti-lan askoren ederrik eza.

Ertia, beraz, bitariko a dogu, izadian dakusguna ta giza-barreetik eralketa askoren ekiñez agirira ekarria. Geienik, alan eta guzti be, erti-lanetan berariz, biak agertu oi dira erdi nastean, buztarri bardinpean alkarri deutsela.

Erti-lana izadiari antz-artzea ete? Berein gauza ta ekai daukaguz begi aurrean, izadia zer-izan edo izaki edo gauza askoz osoturik, mundu zabal mardula. Gairik edo tankerarik, jakiña, gizonak ezin sortazi, ori Jainkoari bakarrik dagokiona da-ta. Gizona, baiña, sarri ibilli oi da arropuzturik —gaur iñoiz baiño sutsuago--, bere antze ta trebetasunez izadiari aurrea artu gurarik. Ez da sekula, orraitiño, alegiñak egin arren, aren neurri ta maillara elduko, gurariz ta mii izan ezik.

Ain zuzen be izadiari ertzak jartea, eziñez gaiñera ez da egoki. Ez neurriz, ez margoz, ez soiñuz, ez itzez, ezin gizonak erti-lanik ospetsu ta bikaiñenakaz be izadia gainditu ta mugaz esi. Antz-emon bai, au bere esku dagoana da; baiña antz-emon edo artzea

ez da elburu, bide baino, ta ez da alde txikia batetik bestera.

Izadia bizi, sakon, nastu ta xeetasunez betea dozu. Nekez guk aren indar-zirkin, askotariko dizdizera ta erlantzak birsortu to bardindu geinkez. Ertiak bere indar guztiaren eragiñez ezin dan loratxo baten ederra beregandu , osoro beintzat; askoz gitxiago itxasoaren aunditasun sakona, zeru azpiaren urdiña edo eguzkiaren dirdira. Ertilariak , egiz, bere indar ta kemenaren bidez, gauza guztiak soildu ta bakartu dai - hez, bai ta areik berez zirkin edo igikuno atzi ta gabeta be; ots, egazkiaren suzko bola erraiñutsua baten esitu daike margo edvrrez. Edo-ta bertso biribil gartsuetan aren urteiera t.zit zoragarria tiokotn. Baiña geiago ez.

Al-ezin an zelan edo alan ordezkatu ta lcitu.tu naiean, ertiak, egiazko ertiak, izadiari antz'emonoz, onen gaiñetik ibilli bear dan. Zelan? Izatasuna, au da, gauzearen izatera, adimenak sorturiko gogai-bizitzazko argiz jantzirik. eta alik eta apaiñ.on jantzi be. Ona antzelariaren arlo ta zeregin. Izutia bornean daroan usmo-argiz, ñirñir gorriz edertu ta txanbeliñazo. Ta ontara bakarrik urtengo bere eziñaren lezatik.

Izancena ez y aku agertzen, onela bakanduta, geure gogo bitartez izan. ezik. Ortarako bakotxak dauz bere gaitasunak, bai berezkoalc bai lortuzkoak; oneik naasi ta jokatuz egin oí dogu erti-lana. Te, emetik ondi dakigunez, guk ezin daikegn, geienera jota be, gauza bat lau-lan bir-aldatu baiño besterik egin. Landara baten antzera? Ez, geiago; guk emon geinkeo zelanbait geure barrua, otz nai boro zelan ¿doro, alangoxe girotan agertu geinke. Orrela gure antze'lanak, geienotan, geure bornearen egoera besterik ez dira.

Emendik datorkigu gero izadiak eskintzen dauskan dana ez itz•soiñuz, ez margo-neurriz artu eziña. Or ikuspegi lilluragarri bat aurrean; zenbat gauza eder esan nai, aupabli borobillez; eta ezin izpitxo bat bera, laurdena be ingira aldatu. Bakotxak dau, gaiñera, Zere ikuspegia; or ¿ru edo sei ertilari mendi-oiñeko

ibar eze zabal usaintsu baten aurrean; zer ikusi bardiña dabe seirak; baiña olerki bat osotzerakonn, esate bateralco, ez-bardiñak (urake arein irudikizun ta azalpena]:. Geiago: or guda gogor bat gertatu, triskantza, ihcetu ta orulennendi izugarriz; askok ikusi ta bizia. Ta bakotxak edestu ta erasi oi dnu bere taiura, uorbere barne-zauskada ta ikutu latzenai garrantzi emnaz. Artista bakot.rak izan, nunbait, bere ikusmira berezia, bere arima apartekoa, bere sena, bere azalkera, bere adierazeru. Augaitik bakotxak ezarriko dautso bere-bere dan zerbait egin lanari. Ta ona emen, egin-egiñean, lana]: bere]:auton daroan jatortasuna, beste guztietatik bereiztuten dauan zerbalt.

Egoki yaku, beraz, credo bat sortzea, geure adimen indarrez noski. Ta gero, ugaritu nai doguzan ekai ta zatien artean adierazkorren diranak aukeratu. Izan be, izadia]: eskintzen dauskun ederra ba-daiteke ekai edo elementu zirtzil askoz nastua aurkitzea. Ertiak, garia galbaian lez ziur asko, samar koxkor orreitatik garbitu ta araztu oi daa. Bai ta askotan eralketa barriz ekaiok osnagotu be, enron zertzelada ta betegai guztiak adierazo gura dauan giltzarrirantza zuzennzorikr Eta ertiari ortixik datorkio batez be, ertilariak berekiko darabillen askatasunetik, ain zoragarri yakon dirdai tu emokortasuna.

s s •

Eta nora garoaz, ederzale, jakin-joku ta pilosopuketa onek? Aringa erein lelo-azia ete? Alperrikako jardun txolin? Ez uste. Eskuetan daukazun olerki-liburu onen gana, mamiña, bear lez jaso ta ulertu nai izan ezl.ero, bearrezko dala deritxat ezagutza ta azalkízun onein antzeko zerbait.

Izadi zale ta barren zale dogu Egieder, eta osoan izan be. Bai izadiko ta bai bere kautako ekaiak artu, naasi ta oreturik egin dauskuz olerki sail galantak; beti arin, errez, txairo ta opakor. Eta aren jardunbidearen barri izatea egoki yaku naitaez, bere aapaldi

*zuri txirristariak obeto aitu daiguzan batez be. Jaki-*na, *olerkari guztien barrutia da, ori, baiña arlo berennn* batzuk *txairotasun geiago dabe beste batzuk baiño.*

Apaiz dogu gure olerkari au, ta apaizak, berez beintzat, olerkari goitarro izan bear, ez rliranak baiño obea. *Zergaitik? Una: esana dodaru'z, osin da gura barrena; la ixil-osin orretan arima datza, Jainko-antz eta idurira egiña, Aren txinparta: Arek ezarritako antza ortxe dagerkigu batez be. Ta urimeak, Jainkoa-gandikoa danez, goi-zirkin,* zauskadu, *joera, gri-ña, írrits eta* abar, *bete-betean dauz; eta gui* _uz-tiolr, *zetan osan bes, Jainkozko gizon* batek, *berez beiñik-bein, beste idok baino obeso artzen ditu. Ortik, apaiz ez diranak be, zenbat eta Jainko-zaleago olerki obeak egingo; ta edozein gai1a11 egin be, bai maita-suna abestu, bai. (-rri-egintza arrigarriak azaldu, bai uzkurtza, laborantza, gizarte-auzi, izadiko eder, edo-zer adierazo.*

Gaur *Mungia'n bizi* da *Egieder, zabaldi* zaragarrian. *Ederra sorbnru yako ezker-eskuma. Ibar edat.su, orle-gi ta* ezkoz *betea; landa, zelai, muna biribillez ler-deo; an-emen., baserri zuri, bedartza musitar, solo ekarkor; areitz, gaztaiña, lizar, ametz, sarats, txopo, ereifiotz, makats, sagarronda, masti, ikorulo ta ara-katz... Lais aizetara, errekatxoak polpolka, lora-ba-rreirríz... Mendi eskergak urrunera, Jata, Soillube, Bizkargi... gaur eguzki-urre-bitsetan, biar laiño-zerren.* da *milla kolorezkoz. Oro bake ta atseden zuri.*

Inguru auxe. *izadi* nuxe izan da *batez be, Egieder-ea barrua asaldatu, naspildn ta olerki-jasez apain-azo dauana. Ta Mungia'ri opetsi dautsoz, esker una era-kutsi flojean, barnetiko napaldi* dantzariak:

Ederra zara mendi
gairiez oiturik,
arnari gozo eder
scmeentzat sorturik.

Aukerako zabuldí ontan *idatzi* ebazan *len be bere "Uskeriak". Uskeriak izenez, baiña biotz-ikara joriak*

izatez; *gure maixu aundi Orixe zanaren aburuz,* ***ga*** *garte-gai txanbeluiak. Orain, beste izen dotore p1n-piriiiez datorkigu* zeluira; *izadi zabala, itxasoa apa-rretan lez,* earre-bitsetan *bai (1011 ikusi. Egarastera ur-ten dau,* zein goiz zein *arratsalde, ta nainon tn noznai* urrezko *bitsa* dario *ingun111ar7.*

(filaleliu sor: **:-ratU,** *rrrit(1, at. ibar-zelaikk dakus* iñoizkorik zorugarrien, *curen edertasunaren osoan murgar Bizia jori or-emen. Maite miñez biotza. Zentzu-nnk ba'dabe* zegaz *alikatu. Ta olerkaria, bizi ba-rriaren* ter-bear yaukala *ikusiz, beingoan da bertsotan kantari :*

Ortzeko argiak
alªiz bete ditu
mendi ta oianak.
Zugatzak ezotu
udabarri gatzak,
erne-min bizitu
zelaiko bedarrak,
nene lar eztitu.

Eta bere lur Guztia, Mungia'ko zabaldi,: ta Euska-lerri osoa, onda min zorian, loratzen nabaiturik, bere baitan diño:

Ederrezko izpiak
zerutik sortzean,
gordeko al ditut
olermen mitifican.

Zeru, lur. itxaso, oro kantagai. lzadi'ren aurrez daukagu olerkaria, aren igierarik ixil ezkutuenen sain. *Eta izadia bai dogula nire ta jori! Murkoka daskeins-l(, azal ta mumio, (lauan oro. Ta euskal ertilariak, ederrak buru-biotz minduta, margoketan diardu arrats-bera gorrinn. Cero, osotu dauan laukiaren aurrez-narre, zorabi° gozoak artuta, onela labes:*

Erri, uri, mendi,
oro aratz, argi;
ensLal ertilari
ederretan dargi.

Baste bein, goiz-goízetik, logia *astindu ta leiora urreratu yaku. udazken da autza; zugatzak* orri-ustu *dira, ta giraa otze]:eldu: goiz-izotz garai. Eguzki izpitan izadia; printz bakotxak intz tanto banari orara dautso, ta bedartza orlegio milla margoz islatzen. Eta, pizkaten eder* onen zoragarria *ilnrskatu ondoren, barriro gelaratzean, olerkariak barren-jogadlu ari artean dardori dauko urrengo* aapaldiu:

Lurraren izotz zuri
eguzkiz har agio;
b^ *sirlar* la goi arre
eztaia zirudin.

Onelaxe, batez be izadikoa, dogu Egiede ^ en olerkia. Baiñu bn-ditu beste gairik *asko be. Ederto zigorraztu.n dau, esuterako, ainbat eder ta ondasun artu ta,* alan *ta guzti, Jninkoaren izan sartua !oitu oi* danan gizon *biraotia. Baikor l:antatzen doa* giza-barreneko *kezka urduria; neska-mutilcoen* gogo-xalotasu na; *aita-a nuan gu rentasuna; euskaldunareo urrin•m¡ña.*

*Ezpairik bage olerkari diogu Egieder, eta izadia **ta** onen gurena --Jainkua-- kantatzen Euskalerrian izan dogunik o,erretarikoa, nik uste. Ta olerkari (laguna:, gogo barruko zar/misak eraginda baratu dauskuz olerkiok. (.oetlre'k ifivon: "Beartasem,a, onura". Olerkuriak beartasun bat dau, oso aundia: urtegi batearen antzean, barne-muiña utsitu hear.* Go*gora egizu Lizardi zaruren erdi-bearra, olerrn"nak* gai*ñez eginda.*

Eta beartasun orrek guri onura, etekiña dakursku. Beraz, *Egieder'en beurriuur ori onuralcor eta interesa* aundikoa *yaku ,guztioi, badea geíen-geien guri tar.skaldunoi. Bertsolari ta olerkarien premiñaz gagoz, geure ele ha gauzak goratzeko, geure agite ta goranai biziak ludi guztira edatzeko, ekaitz aldian trumoiak bere iskanbil zaratatsua baizen ozen tu sarkor.*

Orrela (lagi Egieder'enc. Merezi bait•ditu, jo berari txalo ta estan-zanak, aspertu huri!:. Eta irakurri ta gorda bere bertso-sorta eder au, zeure ordu ez gozo ez *latzetaraka aringarri.*

;TA ONAINDIA

GOGO-BIRUNDA

AMETS DAGI

Amets dagi buruak,
lora artean dagola...
Gizadiko lorak
yakoz polit maiteenak;
ezti joritan ziran
biotzen taupadak.

Zentzimak dardaraka
pozaren indar gozoz;
begi, sur, Betarri
biotz leio diranak,
entzun miñez egozan
maite gartsuari.

Egun-senti ondoren
agertu zan lorea,
eder jariotan.
Arrats-bera eztian
murgildu zan gogoa
maitasun garretan.

Oi !, zelan dabiltzazan
hiotzen barne-muiüak
amets eztiketan.
Barrendu zaiz, gogoa.
ondorik bageko gai
urdin sakonetan.

AMAIKA GAZTE LERDEN

Amaika gazte lerden,
amaika abots oder,
gaur, pozez, entzun ditut
milla doiñu esker.

Edurra mara-mara
zertt goitik bera,
zuen biotz ezpaiñak
soiñu jariera.

Mondia zuri-zuri
ederretan dager;
gazto, zure biotza
maitasunetan ler.

Ardiak otz-kirritan
bí́ ta bc jario ;
gazte biotzak intzetan
poz adur dario.

Txabol, txabol zarrean
ardiak batuta;
amaika mutil gazte
ertiz alkartuta.

Edurra d.i mondian.
ixilla txabolan ;
asi batera aztek
eder eresitan.

Edorraren ertia
ixuri, gazteak;
eztizko doiñu ortan
bota biotz miñak.

MENDI EGIAN

Mendi egian dakust
baseixe bakarra...
Argi-sor begian dot
sorleku zaar arra.

Gurasoen ,uraso
odol garbidunak,
antxe, jaio ta il ziran
seme cuskalduuak.

Maitasun bi cbczan
biotz muin barruan,
egiz, goza:ful elko
kabi aintzatsuan.

Zeru goi argi izpia
kabitik arturik,
Jaun maitasun eztia
yatorken sortzorik.

Erri seme leialak
maite sorterria;
lur erraiak opazka
maite eben bizia.

Zer IilIurazko dozu,
baketan zakusdan,
sort-kabi min-miña,
kanpaicn di-lin-dan?

Zer maitek daust ikutu
biotza Iertarik'
Etxe zoragarria,
zakustaz cdcrrik.

Guraso urtetsuak,
aita La ania gazte,
J aunaren izenean
beti alkar maite.

Umctxo pospaliñak
sendiko pazgarri;
basetxeak zer dauko
enc zoragarri?

ZENBAT ATSEGIN

Zenbat atsegin. gaurkoz,
gozartu ditudan!
Zentzun guztiak deika
daukodaz birundan.

Zoria at da egarri
erre au? Askoren
poz guztia, ortxe,
soilki loraturen.

Lur atscgiíiak ba-dau
poz aldi meiarra ;
zeru poz illezkorren
irudi ruakarra.

Oi !, nire ase eziña
lur atsrgiIician,
gorantz naroa arimak
zori susmokctan.

Egaz nire gogoa
oubidc garbian,
gozotasun nncicnak
ikutu barrian.

Itxaro alai tsua
datorkit poztuten,
atsgin ezi Ikorrak
barrua minduten.

GOZOA

Gozoa da bizia
arantzcn artean,
maitasunik bai dago
biotzen niuiücan,

Egun-senti bigunez
loratan joan zan
itxaropen garbia
ezti eresitan.

Oi !, maitasun zuria,
nire miu garratzak
aztu zitnan zure
abesti gozoak.

GOIAN DABIL

Goian dabil jakintza
edertasunetan,
ontasunak askori dei
biotz barrenctan.

Jakintzak irabazi
adimen argiak.
ontasunak urretu
biotzen barrenak.

Nai dozuna maitatu,
argi nai ontasun,
biak zeru izí dira
gizonen ondasun.

Arrano•bcgi ditu
gure adimenak
eroslc-gatzak biotz
ontasun gardenak.

GOGO

Gogo i1iiintasuna.
zer dozu zugan, ain
naigabeturik? Zer
zoritxar dabil min
ta alegetasunez„
or, biotz buru gain?
Zu ondatzeko ote
ainbeste alegin?

Lagun zori ge,
zure indar jaubeak,
zure biotz Aita,
adimen argiak,
maitekor, ditxaroz
seme ot- laztanak,
laguntza eskeinduz ;
betirako pozak _

ARAGI

Aragi usteletau
dabiltz astigarrak,
upa illuneN n **txurrut**
gorputz mozkortiak.

Euliak gozoetkuri
dastatu eztia,
erleak lora **artean**
aurkitu zoria _

Bildots otzanak, pozik,
xurgatn asnari,
znaitcki asctuko
dautsa gose egarri.

Lagun entsuak, maitez,
lurrintzcn inguru,
eztizko biotz ori
bake zori buru.

Erleak, goizez, egaz
loren eztitara,
laguncn biotz muñak
ontasun manera.

OKA

Oka ibaiaren eder!
Sollube mendipen
jaio zie:m indartsu,
ursorgu zorantcn.

Solorik solo zatoz
menditik urira,
zelaiak zcartoz
sugcn irudira.

Oi, udaldi urrean
abere e artiak
asetu ziran Oka'n
lau oñez bustiak !

Urak b^rc ta berantz
eguzki dizditan,
arnetsez baizen eder
itxaso s:+rrcran.

GOIMAITASUN

Goitu:litasun eder. Zu
lorotan lore.
Onoimenetan Jiakan,
biotzaren gatz urrea,
dotore.

«Maito nagizu Y>, diño
Jaunak. «i4Taititu
urko lagun enegan».
Agindu oro bu r
au artu.

Maitasuna asezk u r cia.
Ondo bagoa.
Gizonak ezin m al tc
Jauna, duin dar ^er^ri,
dan dana.

Beti maite. ta itx OZ ^Z
dauka onderik'
Maitarzeak biotzat
eskatzen dautso, =o i 1-soit,
osorik.

Gure maitasun piña,
bere Iegean
asi bearrez dago.
Zori deja guretzat
ariman.

BIOTZ

Biotz-train-egitea
niaita’una da.
Maite gaietan dago
biotz zoraiuenaren
Lorca.

Ezorik bako lorak
usaiñik ez dan:
maite barik biotzak
gaiso mirriz, lisura
oritsu.

Goi-maitasun zer-dunak,
ezti jario;
bizitza jori eder
lora mardul antzera,
oparo.

OF3 'NEZ

Obenez orzeiatu zan
gorputz lii rria ;
gero, beti ta beti,
berantza aisoa. Min
bizia.

Bakarrík ezin.
Oso auldur ^ k.
Gauza on »uztirako
inor bear? loritxar?
Erdi illik. _

jauna da i-p rt aren
bultzaille e r _iai ;
aditnonarer,_ rgi,
beragaz nai asi,
ta jarrai.

Gure eskub oro
beraren dira
Gorako dan í ak
Jaun cskerrz re-zz indar
daroa.

ZENia= T

Zenbat abera ._1 L a sun
itxasoan zear
zenbat aberas
lur barruan íf r- ciar.

Edertasun aundiak.
gabaz. zorupean,
itxaso eder miñak
ikutu barnean.

Lurraren tontor, zelai,
erreka bit'urri,
begiak iruntsi al
lurron apainduri.

Lurra atsegingarri da.
Nirea ta zure et.
I^rabilii. bakarrik.
guk Jaan borondatez.

ARGI A

Jaen maitasun argia
arimari lorturik,
gure gt,zo laster da
biziz jorituri k.

Maitasuna maite nai,
biotza gosezka ;
len. inez ez izanen
ainbeste zer kezka.

Jaun tttait. -un cztitsuz
gogoak apal nai
izan. Jaun ,saneko.
A;indutan ernai

Zintzo: Goi-b üzitzaren
egarri miña deu.
Beragaz egotc—
egunero ba'leu !

Maitasunak ar ^ia
jario arimau,
eta utsik ez na i ikusi
argi maite orta ^.

Oro da maitasu na.
Ta egite zuzen
egarriz, biotza dau
ongi naiez urtz^n.

MUTILT IO

Mutiltxo *maite* eder,
aiugeruzko lora,
ire irudi orlan
begiak l srlora.

Urretxindorraren
abots alai oztiz
ostu daroazak
biotzak. gelgarriz_

Bakuntasui! garA **cn !**
Begikera sotil,
usoa dirudik,
mutiltxo büibil.

Ezpanak dardaraz
maillukizko margoz,
matrail gorri biak,
eder, larrosazkoz.

Zentzun iturritik
ízate gaIbia,
oparo. dagerkek,
rnulíltxo zolia.

Odol gorri bizi
zanez zan ibilki.
cg,unezko lorrak
gan amets eztiki.

EZRONDII

Ezkondu, ezkondu,
lurrean estaldu;
ezkontza samiña
aziak egin dau.

Gariak neguan
ezkontz iren miñez,
maitasno ordez oiz
lur1)ean edurrez.

Ezkontza garbia
lurran erraietan,
gau ta egun, apal,
neguko orduetan.

Aziaren miña
lertu da lurpean,
landara poIita
lurraren gainean.

Len eguzki printzak
orrian dízdizka,
zorion agurra
yatorko barreka.

GOGO-TXIROTASUNA

Gogo-txirotasuna,
landara ez ezagun
gizarte barnizan.
Iñork goratu al lei
zuro edertasun aundi
bizitza bidean?

Alderdi guztietan
gizonen biotz muñak
diruzalekeri.
Mamu IiIIuiatzaillek
itxutu bai begiak
gizon burucri.

Zu ain egoki izanen,
biotz garramurak
ilduraz pozteko.
Gogoak azke beitez
lakio gaizto ortatik,
egiz maitatzeko.

Gogoz txiro diranak,
ongille izanen sarri,
beartsuen lagun.
Goi-izp;ak argituten,
goi maitoak berotzen;
betirako zorun.

AZILLA

Il onen asiera
atsegin yatan.
Zoriontsu guztien
jaia ospatu gendun,
pozetan.

Egun zoragarria !
Itxaropentsu
Millak anaiak sartu
bait zeruan, betiko,
zoritsu.

Aragi ta arima,
argat jau^iak,
ernaitu. Aldi onek bait
ditu zeruko urre
giItz onak.

OIdozmen-gurariak,
egito one'
batcra, Iortuko aI
zoria lurrean Jaun
eskarrez.

GIZONA

Gizona, auts zara, oroi.
Ta auts biurtu bear.
Gaitz ori, nundik dator?
Obenak al dakar?

Bai ! Gizon baten bidez
obena yakun sar.
Obenak eriotza
negarrean dakar.

Eriotzak ez dauka
errukirik. Bere eme
gogorrak, leoi agin
anker dirudie;.

Eriotzaz gauz caro
isten dira. Lagun
maiteenak agurtutero.
bear ta ondasun.

Eriotzak zabal t rren
betiko ateak,
ordu ortan leriuten
urre irabaziak

IHEHEZ

Eriotza. beraz,
gogor ta anker da,
jazoera minisú,
arrokeri ildura.

Gaiz!akcriaren
etsai porrokatu,
sortu eban jaunak
criotz larritsu.

Izerdi larria
ixuri gortiuizak
neke oiñazpitan.
Eriotz akatsak.

Gu Kisto'gaz gagoz,
baiña... Ta eriotza,
bere i!zala galdurik
gure irabazi da.

Zeruko ateak
zabaltzen dauskuzan
zorion ordua ;
eskerra da. intzetan.

Eriotza gogoz,
arturik, cgizko
eskcin barnckorra
Jaunari egingo.

Bizitza ez kentzen,
aldatu zelan-bait :
Iur neke itxirik.
zoria oro txit.

ET,D[T DA

Eldu da. Zer? Azkena.
Ludi bizitza
amaitu zan gaur goizez.
Betikoa ez bai zan.
BiIdurtza !

Aingeruen turutak
ots aide ze,.r
«Etorri bizi 1-t i!lalc
alkartze aundi **hnt,** guk
gaur bear».

Biziak oiñez **datoz**
r-ren etxetik ;
cndi ta solo zear
•o lagun ta laguuri
i lik.

`Ilak berpiztu (lir a
!urrak edegi,
lengo arima-aragil
alkar ikusi dabe.
Erruki!

Oi, gauz arrigarria
Gizadi oro
mirariz alkarturik,
guztiak azken itza
itxaro.

ELIU ZAN

Guztiak a lkartu ziran
epai egunean.
Enda ta enda, ori,
zuri, baltz eta gorri
bildurrez.

Kaisar os¡ Itsuak ta
errege aundi.
An. egozan nastean
txiki ia aundi, gazte, zar,
gizadi.

Berarizko argitan
laiño zuriek.
Gauz arrigarriena
goi aldean iku:;tcn
guztiak.

Kisto errege nausi
epaila ria.
zerutar Indar oro
berak dauka. Ta orain
epaia.

ALD

Aldia azkendu Jmm^ i --2Er zan.
Txarkeriak ama
Ta opai orduan
zuzentasun zalcal- -
bakotxa bere sari
billa joan ziran.

Oben *neke aundi* 1—
arturiko gizonak
damu ondorean,
antxen, egozan gar---3U~
arre baizen diztikc Y
aingeru antzean.

Andra kementsu orlar_.
ainbeste neke sendi
jasan ebezanak,
gizon gogor azpian
egunero kurutza
croan ebenak.

Andra siuiismentsual
Jaungoikoaren rnait
curen baita gizon
ta serie biotzetan,
maitez, zaindu ebena
artu bai zorion!

Zenbat gazte eder ! U me'
baiño diziikorrago

burruka ostean.
Esker ta esker azi
ziran aita ta amari,
ain zintzo bait ziran.

Umetxo errugeak,
uso bakun antzera,
edurretan zuri,
Jaun beraren oiñetan
abots zoli zuriagaz,
gozoki, kantari.

EPAI

Epai ordua da. gaur.
Argi dizdizkaria sortu
norbere barnean.
Oro argitu eban
une laburrenean,
ikaragarritsu.

Lenen, hiotz ikara!
Lurreko indartsuenak,
oro, isilik dagoz.
Arrokerik zapaldu
zitun ainbeste lagun,
buruz bera gaurkoz.

Biraulari zakarrak,
nai aundi nai txikiak,

miñak ~ gorturik.
Itzik e __- ~ —— esan
epai gaa_ :—— —atzen lotsaz,
betiko O — L--=a daturik.

Loikeri F ten, arro,
atsegin! ________ ibilliak,
oi, zerta ____ —— ____ zagoze!
Zuen gc = ___——— AV)ulz argalak,
gogo a*r_c--mit* ____ *~t &eriak*
orain nus dozue?

Besteen ^lte-zaliak
an, daku.=__—--4~ az geldirik.
Zenbat n ____-___ . ar samin
eragiñak *-arirrean !*
zorakeria amai
ta negar T ____ = *tz* orain.

Jaun iral^ __ ____ it si
barre egite____ eutsenak,
meza deun ri irri,
otoiaren ete— ________ aiak,
lapurrak ea di or di,
oro lurrera adj..

Jaun aundiZ s tezkoak,
zuen ausar keri
lotsagea nu = ________ da?
Zer dagizu _ b ^ra
adi orrenbe *dez?*
Itxaron! Ba _" ! Sua!

LUR BIZITZA

LUr bizitza :unai eran,
cpaia artu dabe.
Jauna curekaz dago.
Poz erraiñuz bete.

Erioiz ta negarrik
betika jun ziran;
aicnik ez (lago,
cz nIiñik zeruau.

Atzerriko bizitza,
aranlzaz josia...
Betirako bai agur;
agur, atzerria.

Ez dage an i.irurik,
arimak osasun...
Liork ez onilamurik,
alkar maitatzen kutun.

Diabru ta gaiztoki
aginpidc bage.
Orain ez dira
Bildurge izan neike.

Burruka ta bcarrak
lurrean geratu
ziran. Orain zorion
biotzez maitatu.

Lurreko gurutz bíde
ta atzerri hizitza,
usain !,ozozko ioraz
biur yat baratza.

Aitarenoan nago.
Aitaren pozetan.
Betiko argik dizdiz
begi ninietan.

G O I

Goi Jaunaren etxeko
naz. Deurien •rerular.
Aita ber-bera izango
geure zeru, es kar.

a Beregan b i. i ko hai
gara. E ta t -r u izango
Arentzat b izi ieku'''
Austin de is r v lc di?10.

Batak be s t go a , maitez,
arpegiz a r ı c i
so bear (1 0 r ^ i _ Eta au
egiaren e‹-»- i. _

JaungoIko i ausi eran,
oro dakus i._ « u
beregan. I biotzak.,
pozez, gai Tm c lkatu.

Guk maiteko dogu
maite gozoenaz,
eta Aitak gaindituren
gu esker bizitzaz.

Zeru aberri maitean
Aitak maitatuko
kutuntasunez, argi
gozoz alaituko.

Aitagaz bere zori
guk gozartzen dogu,
ugaritasun artan
edan ta znozkortu.

LUDIA

Ludia, gauz askoren
kabia. Gizon,
abere, izar ta euri:
zorion!

Gizonarentzat egiñak
dira zer oro;
gizonak alkar maíte
ta lagundu besteri,
oparo.

Gizon gaiztakeriak
oinpean sartzen

dan, sarri, urkolagun,
ta edenez biotza
zulatzen.

Ezbear ugariak
noznai yatorkoz,
ta aren naibagea azten
doa biotz barnean
minzorrotz.

Gaisoak ba-datoz
gorputz aldera.
Ta etsai onek **aren**
bizitza mingostuten
batera.

Nai aiña kurutza. Nai
aiña ezbear ;
lurreko legez artu
ta oro dira kezka,
zoritxar.

Jaungoiko maitasunez
artu ezkero,
bizitz arantzak lora
urrindun biurtu oi
maitero...

GIZON BARRIA

Gizon barria ernai,
Jaun eskarrez edertu
da. Ta negar inalkoz
loi oro garbiturik,
gazte, edor, jori dago
goi maite on giroz.

Argi joritan dauka
barrua, pozez, dizdiz;
landara barria
erne yako barnean,
ibai ertzean, sakon,
sarturik sustraia.

Fsker ugari Kistok
ixuri. Bera izanen
zugatzaren buru.
Adar la adar. ederto,
zabaltzen doaz, gogo
ta zentzun inguru.

Adiña egi-zale.
Zentzuarik geldi, geldi,
egiruntz doazi.
Suspertu giz-almenak,
begira gol burura,
maite goi-izpiz bizi,

BART GABEAN

BarI nahcan lotan
anunts rri...
Ai ogern_' k egaz
Zerll:In rf,
Zernfl n Ft in(re111
pozez zt /r Jari.
aidean zearka
enegaN etorri.

Bart ikusi nitun
amelscn artean,
zazpi iturri eder
zeruko alean.
Ez zidan•, rz urre,
asko geiago izan,
goiko bizitzaren
zazpi giltzak ziran.

Bart amestu neban
lora bat zeruan,
zuri. oztin jantziz,
koroia rumtan.
AtilA, ontasunez
betea, lorctan
lore, gure aldez
AlTA LEI otoian.

LANGILLE

Imanol, langille
oso aipatua,
bearrean argi
trebe-trebetsua.

Lankttiak bearrik
ez dautso egin nai,
ta arduratsu adi
lankaien utsari.

Egiz, erabagi
dau utsa aurkitzea;
gauz bakotxa bere
tokian jartea.

Gizonak bear bat,
dei bat dau lurrean;
ori zein dan jakin
bear dau bizian.

Ba-dabil oartzen
norbere izakera,
orobat oskatzen
Jaunari dirdira.

Biotz estudunak,
iñoiz ez entzuten
bizitzako deia,
jarraitzeko ondorrn.

Umetxo zekena
amaren deira gor ;
amak bertan-bera
itxi bai saminkor.

Gu, noz. biurtuko
Jaunaren gogora,
entzun, jarrai leial
aren esanera.

Norbere asmoak
isten jakin bear,
bizitzaren de **ia**
artzeko maitiar.

ENE JAIOTZ

Ene jaiotz orduan
maitezko lezatik
lur ontako **argi illun**
artu nun, apalik.

Txiki ta ezer eza,
errukior nintzan ;
amatxok artu riindun,
maitez, besoetan.

Argi izpiak ***ser*** **nindun,**
geldiarcn aioz,
adimen lo zorroan,
esna nadin gogoz.

lJdaharriko :n'yiz
zer ez ciorkidan...?
Arantzak lora artean,
miaka, biotzean.

Gazte aro: Larrosa
zabaltzeko ordua;
orripean zirika,
oi, amets galdua!

Zartzaro urreratzen...
Ni, barriz, zioUeltzen,
buru argia illuntzen,
biotz muña aulduten.

Oi, zenbat gorabera
bizitz laburrean
Zuk nai dozun Iez, Jauna,
izan !;ai endan.

GUDA

Guda ot,cn aricar]
Edurne ezkondu zan.
Patxi la1(`7• rae o lira
lagunen a*;_:jn.

Senar Joan

Lenengo ipar gozoak
bialdu leenditik.

Maitasuna! Geroko
ametsak ugari.
Baita, «azn, erantzen
Edurne'k Patxi'ri.

Neguko arrats-bi
il-barri yato rko,
ezpataz zulaturik
maitasun betiko.

Len baieio txit eniiiago
maitatzn senarra ;
negarra bcgitatik
jario gaificzl.a.

Baiña negarra utsa izan.
Otoia bikaiña.
((Jauna. erru ki zaitez.
Eroan Zeugaria».

Zeru goi ort i k, enc
maite. oroi riigaz _
Amets bat dot barruan,
ortxe bizi zugaz_

BIZKA TIC

Bizkaiko Iaba aundiak
Nerbion ertzarr
gau ta egun sua ve
amatau barik 1 a tz .

Arri-burdiña dator
zakarro nastean,
Bizkai mendi erraiak
urrea burdii an.

Lankai aundi batean
sartzen da zakarro,
urun-su biurturik
ortzetan osoro.

Lankaiak zuzen dabiltz
jakituri arauz;
batek utsik ezkero
ilgo litzez erruz.

Bakotxak zúrki dagi
bere lan arloa,
bizitzaren ardura
oro zuzen doa.

Ludia. Lankai nundi
bat da. Buru-biotz
askogaz osoturik,
on ta txar nastekoz.

Zenbat negar ikusten.
Gaiztoak bait-gara;
norberekeri lar ta
ondoren samifia.

Gure goi Jaun argiak
oro, ondo, zuzendu
eban. Guk, baiño, obenez
batak beste iraindu.

EUZKELDIIN

Euzkeldun semea zan.
Loiolatarra.
Egi bikaiñak ondo
zabaldu zitun, maitez,
errira.

Zure bizitzak, egiz,
asmo eder dau,
emengo sasoi ontan
Jaungoikoa maite izan
gogotsu.

Egiz, maitasun garrak
aztu oi ditu
gizonen naibageak,
ta zauriak orioz
bigundu.

Maitasunak **damosku**
uste argia,
maitasunak jasoten
negar aran ontatik
zerura.

ETXE GUZTIA

Etxe gnzti^^. itzalilc,
egoan.
htxeko aita il otzik,
zuri, baltzez jantzita
lotan zan.

Bizitza amaitur Amrr!
l,ur nekea itzi !
Ain maite eban argia,
belirako, gaur, pozez,
ja(lelsi.

Burruka biotzetan
erne, emazteak...
LerIenka '- oii ía urten
nai ta ito hear, gaurkoz,
biotzak.

Poza bioN rmtifiean...
Aitaren poza,
betirako itxaropen leiz
il-eran agertua,
enea.

Otoia, lora eder...
Ezpanak (iardar,
biotz iuuiítaren suaz
zoriona oskatzen
seurctar.

AU ZORAPEN

Au zorapen sorgiña!
Bizi nai, ta il bear.
Bizi nazan orduan,
bertan, ilten (l ardar.

Bear dagit soloan
ta indarrak urritzen ;
biziaren billa asi,
ta bizi gitxitzen.

Ikastea. Adimen lan.
Eztia dario
buru urgi tzeari.
Jakituri leio.

Ikasteak pozaren
poz dan. Au ete da
bizi ogarriaren
arnas emoillea?

Lengo jakitunak, nun
zagoze estaldurik?
Jakintzak oz al eban
illczkor indarrik?

Jakituria, argitza
bikaiüa: apurka
moiztuten gizonari
lur bizitza. agurka.

Umea bizi miñez,
gaztea izan nairik ;
gaztaro maite-ederrak
zartzaro ondorik.

Jaio, umea. gazte,
osasun lore eder.
Noraiño eldu naz? Oi!,
oro labur, ta iltzer.

Ilten bizi izan nintzan
jaio nirtzanetik...
Aldiko uskeriak
agur !, te. ni il otzik.

LUDIRA

Ludira etorteko,
ez dauko etxerik;
aterik ate deika
ta oro alperrik.

Belen'go baztarrean
artzulo bat dago,
ixilik itxaroten
jaiotz ordurako.

Aurtxoa oialetan,
Jaungoiko berbia!
Zeru ------mendi goietan
gotzon abestia.

gAintza ta aintza, beti,
zeruan Jaunari;
bakea, Iurrez, gizon
gogo onekoerí».

Ta artzaiñak maldan bera
Aurrarenganaiño ;
biotza Jainkoari
eskeiñiz oparo.

Artzaiñak, biotzez, Itz
jaio barriari,
Jaun pozak gaiñezkatu,
bakearen zori.

JAKITUNA

Jakituna burlez,
zein orma ertzetan
aurkitu leiteken
arima aragian.

Orriuldu zaitut
larrosa gisara.
Ta arima ez dager
aragitik ara.

Oi, jakitunarem
uts galgarri otza !
Arimaren billa... !
Eta illik gorputza.

Zurrango en-aztu
zan arima goirantz;
kistar ona, zintzo,
aberri betikorantz.

Jakituna galdez,
zerua nun dagon...
Arimak erantzun,
lortu doi zorion.

Aitaren etxean
ez (lago kezkarik ;
maitasura oro,
argiz bizitarik.

BIOTZAREN

Biotzaren iutziri
mcia zoro
yat ene barnen, gaurkoz,
une oro.

Biotzaren taupada,
maite alaz_
odol bizi zabaltzen
zain gorrit;ui.

Biotzaren bizia
emonkorra.
bere izatez ediatzen
maite garra.

Biotz biren cloii ua.
Poz ala asarre `?
Asarre zital tiño
maite obe.

ERE STUN

Erestun bi Zi ia.
Eder bí da<ukazuz
zure izate ortan
azal eta baz-r uz.

Urrez dezu gaiiia,
askoren bío tz rriiiia;
iges doa *alc^ r*
orí. Ain

Amets asko sor tu
gazteen buru ctara ;
ta utsaien eriz
ogi orduetan

Erestun katC i
urrezko asmo 1
maitasun egi ^^ Z
barruan urtur3 Ies_

Erestun kutu z
pozaren york L = z mea,
bizien taguna,
zori mallas U1 1 ^t —

OIN BI

Jauna: Oin bi ta esku
zulatuta dozuz
kalbario gaiñean
etsaien amorruz.

Buruan, koroia astun,
arantzaz josia ;
gorrotoak iraindu
zaitu, alegia.

Bular ta oin zauriak
lau argizko iturri
dira; ta andik goi esker
uroldez ixuri.

Iturriaren odol
tantoak, mirariz,
usain-gogozko lore
biur maite biziz.

Arantzazkc, koroi *a,*
mingarri buruan;
milla zulo bai bertan
izar dizdizetan.

Oi, biotz zoragarri!
Oro maitasuna,
esker gaizloko onentzat
erruki biguna.

J AUN

Zure girakunde
ain garbi ak, Jauna,
maitekor biur dau
ustelkorra dana.

Jaun gaizkatzaillea,
zure odol arren,
Jauregia idigi...
Bariku zo ramen

Betiaren leia,
argi egid azu ;
basartean Ioitu
ge ainger u nozu_

MAITEZ

Maitez neban biotza
goiz eta a srats beran,
bizia goi-cskerdun
intzez art u eran•

Jaun esker ugarira
biotza bigzinidu,
Kalbariol^ o o dola
altaran es 1c«z 3r-xdu•

Belaunbil ur gaiñez
esker onak artzen,
giza ilkor oria
odoletan l ar tzen•

EROSPENA

Arrats ikar^«arri.
zer jazo da'.
Egnzl:ia illundu.
egun baltza.
Jaungoikoa it dabe;
art larria!
1)a.:al; zvatuta lez
joan dira.

Mendia (lardar asi
(la samiñez.
(dina uoitil: Li‘ra
maite ,-arrez,
lur ntvitiUia ezoluz
on bearrez.
Jausi oraren odola
na rraz. I orre_'.

11a1dart-1::: urira
,riti ,,•.^::'
arr:^.. ^t izko miñez
Leto nintzan.
Eakoixak midiere niintz
jarioan ;
barruko oin t edenez
jardun eustan.

Andra gaisoak negar,
t'idertzian,
ie kalx zoro galduak

obenetan.
mutil _=niztoak. barrea.
balizenelan ;
iru olida oben Disoni
gau batean.

Ona rolen ohenc
ondaturik.
zatarl: eri guztiak
nengandu ri l:..
Amar milla obe
oreturik.
vendar ogia hai
J asoko nik.

Naigahriko kal ita
zer or_ti(zeu?
Lanttndtt br o;^rí
bai goratzen.
Ta Aitari eskei ti i lc
goz, ;galz!oen
zatark kcncI t >r
al daitezen.

Disoo. zure odola
bero-beror
nutite :caaitncnentz^i t
bizi giro.
l^;r,nki latina. bai i ^^
dalleati:'kor
bizitz orí ixuri
txit oparo.

AGUR, AMA!

Oi !, sorlerri kutun,
ene maitasun
garrezki lur ontatik,
artu gure agur txit
biotzdun.

Arimeen erregin,
loreen lore,
erakusguzu zure
edertasun bikain ori,
ementxe.

Argiz inguratuta,
zidrr díztira
danetik jariotsu.
Rofa zori usaiíía
gugana.

Neskuts donc•donea,
neskuts garbia.
bizitz, itxaropen ta
zain dozuzan arimen
eztia.

Nire biotz taupadak
azkeneraiño
zuretzat dira, Ama ;
zugaz bizi, zugaz il
gorako.

Iñoz az:uten ba'naz,
erruki, Ama !
Zuk ez nagizu aztu;
biotz ori biurtu
nigana.

NUN DA

Ama done maite,
nun da abeslari,
ene itxaropen
dan egazti ori?
Bidertzian nengon,
ta amar milla txori,
batez, asi ziran
goian creslari.

An, urrin, agertu
zan bidezkaria:
apal, zintzo. joiart
Ama ikustera.
Mendian eliza
gure Amarena,
zeruko Andreak
lortzen bai eskerrn.-

Gorputza nekatu
Yatan. Ta bidean
geldíturik, poza
gogoz artu neban.
Aize garbi batek

Txapela kendu, ta
otoi bioztia
goiko Jaun onari,
dana zor neutson da.
Aurrera jarraituz,
eguzki argia
jori zabaldu zan
lausotuz begia.

Zure alnIcna.k lagun
bat dauko„ ja una gaian
eskarrez.

Itxasoan izar hat
dogu gidari
euzkaldun, siiíismenliun,
nonnai. Inaktlr_ eskatzen
berari.

II

Euzkal erri ka Ic)rsk
pelotari.
gazto k'rdenak dabiltz
errik erri,

Euzkal jenlie rrrnt al
l udize:;r.
gogoz a<rnrizen a+iii k
jatorri zar.

Pelotari ta gizan.
ont zat art u
zaitUe orIetan,
zorionNSU.

í ttzkalrl:ur' jaun legedun.
erri zara.
Barne rlIII .ǀ n dozu
zuzen Iera.

III

Euzkal erriko lorak
abade biur.
(li. zenbat sorne argi
beraren lur gaiñetan
maisu gaur.

Erria ı ɘ abadetza
alkarren kulnn,
danak *zerion* zale.
abader neta. seme
ta lagun.

Zenbat misiolari
itxasoz arantz,
Jaungoikozko argiaz
ariroak eroaten
zerurantz !

I V

Euzkal erriko lorak
bertsol ari,
erririk erri doaz
erri doi gozoenen
kantarí.

Erria errí ;niñez
jarrai doa,
urretxindor mokotik

artzen dau, pozez, bere
gogoa.

Maitasuna jario
erriari.
euzkal jalan dantzatzen
anaitasun ederrez
rr.aitari.

V

Euzkal erriko lorak
jakintza min,
argi zabaltzen dabiltz
gizon aundiak, emen,
or la urrin.

Egun joan etorriz,
gizon zarrak,
geruago geiago,
sakonduten ditue
ikasgaiak.

Ola-jakitun argi,
lege-gizon,
euzkal errik bait ditu
enda zar aldez millak
seme en.

O I !

Oi, Gipuzkoa nl•lite...
Oi, Arantz•Izu garbi
Bik nlaile haIak beste.

Amaren dei laztana
zabaldU zan errira,
ezti usaiz bakana.

Gaztediren adimen,
gaztedir: n biot7n
ernai egoanr erllen.

Zortzi milla! Tablea!
Gaztedi zora!rarri,
gure erriko lorea.

Maitasu naren indar.
zerll2 be-le aundi.
Or, zf'll hl SC!ir' ^ Zl^ST^

Arantz;,zo.'ko tima
nlail adin uirán ini ata,
oro zan senlerua.

Seme t;zl :'al T)ozík
Amal ·:orer, aor::°.ul,
eskari b; r[rt7^ri:.

Betiko ur biziak
jario zeru goitik
Amaren biotz onak.

Argi gaizkatzailleak
maitasun indartzaíllez
zaindu gure bideak.

GOGAI-ZURIKETA

MAITE IZPI

Maite izp1 gozoetan
amaitu zan dantza.
Goi argiak argitu
arima %Jizitza.

Biderik bide doaz
neska ta mutillak...
01!. zenbat ipuin gozo
entzun illargiak...

Garbi :,l doaz gaztek
illun-abarrean.
bakea ízan dagien
lorazko bidean.

Jardunketa eztitan
ez iñoz aspertu.
On-bideko legeak,
amots gaiztoa argitu.

Bakez ,cbi gaztea,
gorputz ta arimaz,
izar baltzak ikutu
barik gau negarraz.

GAUZA BAT

Gauza bat nai dot bizi.
Ito-ezin
egarriak loitzen nau
barne-gaizkin.

Bizi miñak dirakit
biotzean.
Ta il b arrak joa nau
gogo orretan.

Erio ta bizitza
neugan dabiltz,
etsaigo gogorrean;
biak nekaitz.

Berbiztuera dator
il ostean.
zoriz betea zeru
babesean,

Betiko ur gardcnak ;
asegarri
zakidaze : itzungí
ene egarri.

Poza, ene Aita, noz
ikusiren ...
Antsiz Alear nago,
ilte ez arreo.

Zeruak ditxarosku
zabal-zabal,
argi zoriz beterik
guk artu al.

Dei eztia entzunik,
bi egalez,
zerua lgrtu neban
zorionez.

Amets eta lei garrak
egi biur
Yatazan. Ase nintzan
pozez, ziur.

IKUSMEÑAREN GARRA

Ikusmiiíaren garra
ukatu gogoa,
ta aske izango da zure
begi aineskorra.

Entzumenaren leia
ezi, belarriak ;
zerntar ixillean
artu goi soiñuak -

Aosabai gaisoa,
ilduratu zaitez;
griñen eriotz bidez
biziko goi maitez_

NORA ZOAZ?

Nora zoaz India
ain arinki?
Zeren billa zabiltzaz
ain gartsuki?

Ez dago gauz barririk
iñon ez, ez:
ota ain larri zakustaz,
zoritxarrez.

Zure baitan sar zaite.
Ederrena
or dozH, gogo. biotz
ta adimena.

Zure barne muin ortan
edan, gogoz,
ontasunen eztia
maitekiroz.

GAinERA

Ze indarrez naroazu
zuregana?
Zer dakust lilluraz so
nagiana?

Berezko adurren bat
etc dozu.

ain naigarri izateko.
begi usu?

Ederrik bat da amairik
bagekoa.
iturri orlan xurga
u r gozoa.

Obenak kenduz. ,nailez
onduten dan.
eskar edertasunak
zoratzen nau.

Gei arriz ikusirik,
ezer ezak
dira emengo gauzen
naikeriak.

Norber:'-z_Iietasun,
aberaskir
ludiko aunditasun,
oro txiki.

Itxi nehazan baita
ncnrc gogo.
ta lur zalekcriak
illik nago.

Orain zeru maite dot.
maitasuna.
Berak dau!ost nik dodan
ontasuna.

BIDERIK

Biderik bide eskate
andrazko zartxoa;
aterik ate otoi
ukar gogozkoa.

Gorputza otzez, dardar,
Jaungoiko alabak,
errukiz clxe orok
ukar ugariak.

Onespena etxerik
etxe: outasuna.
Beartsu ta eukien
maitasuna.

UNE

Une zori bageko,
gogoan daroal;
antziña emon zeunstan
edena laguntzat.

Ao biko ezpaia
zure edcn garratza...
Minki Zulotuten
geroztik biotza.

U R

Ur gaiñean dabil
zurizko jantzia.
Ametsa ete da?
Gatz arrigarria.

Gizonezko dana
urak ez itoten :
itxasoa agindu
barriak beteten.

Jaunaren mirari!
itxasoan zear
lndar Jaube nausi,
ta urak, pozez, dardar.

Nor da aintzazko Jaun au?
Itxasoz indartsu
ta urak bere esana
dagiotsan maisu?

Itxasoa bare,
Erregea an oiñez ;
mirarien indar
dager zorionez.

Job. oroi nadin zure
etsai goUrorrekaz:
asko, aundi. zitalak,
diabru enrekaz.

Txerren elorri vatzu
eskr!bide aau dii
zirika ondatu
nairik maltzurkeriz.

Oi !. tegenar gaisoa
aragian sartu
yalzu : giz atal ori
nai dan oinperatu,

Ondasun ugariak,
Jaun emaitz joritsur..
Bein, baiña, arek gurata,
oro bein ! oz ^alrlur

Itsu g ' ratu zara.
eguna gauturik
sanriñaren garratza
Oso ondatu nairik.

Aiskide errai ^ai 1o:G
abterdi *guzt* itik.
„jazargn nringarriak
izanen ito nairík.

Job, jaunaren bildarti !,
Siñisulen eta ustez
indartnvik. etsaiak
gaindu dozuz ziñez.

RA LENTIN
(Azillak I)

Deun guztien eguna,
argi jorizkoa.
Bizkai la Tonkin'entzat
odol urrezkoa.

Maitasunez biotza
Balcnlii ck ernai;
etsai. 2;c;rroto I)i2IY.,
eriotzaren zai,

Egun zoragarria.
deun „;aztien otoiz,
ez1tata gorritu zan
odoIaren goriz.

Agur Rerriotxoa.
lurra ik.craz dozu ;
Tonkin eta Bizkaia
gaur, zoragarrilsu.

l gazka tfoa arima
Aitaren etxera
biotz. or0I `I onkin'i
zurelzal zoria.

GOIZEKO

Goizeko argiak
gorrizka ederra,
atxari ezarri
urre izpi dirdira.

Lora kukulura
argia Barturen,
ta maite garretan
usain cskeinduren.

Neskatilla garbi
bide ondo zear,
lorari begira
milla amets Iertzear.

ISRAba.DARRAK

lsraeldarrak argal.
Abaro <rarratza.
Naikoak ibilita
mar•)narka dabiltza.

Jaunak biolzean min.
Ta mc.;edeak ! ... Erri
biotz gr P orrak ez nai
jarraitu Jaunari.

Goitik bera, gogorki,
arrigarrizko izurri;
suzko sugeak kendu
bizitz ainbateri.

Jaunak errukiturik
Mois'i esan cut-san:
«Burni orizko suge
sor, ta gora aidean».

Suge-burdin indarra
osagarria zan,
begiratzea bakarrik
osatuten ziran.

Marmarka jardun latza,
oben irudiar;
burdin-ori sugea
Josu'ren Kurutzia.

LORA 'FA_ _.

Lora ta lora. IRaTa
zoragarrizkoa _
Ederrak edor arren,
bat txit gogozlkoa.

Biotz maitasu Yz lora
berez da mait ea __
Ez dauka zur^r ik, ez
nirerik. Gozo __ •

Maitasunak, lera dan
guztia eskeintzen
urko lagunnri. Ez
dan ezer estaltzen.

Norberaren go i o ta
onai nai gnztia
zur ranc or doaz.
Maiteko eztia!

Maitarun leialak, soil,
dauz salour nk,
Iausorik ez ikusten,
oro gaitz (dt rrak.

GO[-All' 1 O

Oi. n(aila s un garlstta!
Zure tontor-inu itoz
dabiltz sutan liolzak,
erre larik itu.

Juan rttaila - Un eztia.
zure | oz z_ileak.
nIailez. ! rnritzen dira.
urre Iii rl uak.

TTrre n!uile dirdaiak,
zenbal ederiastm...
Zu eza2ru1veke. gu
ain zar'nkerid ***un?***

Edegi eni, maite.
orren ate ederra.
Su ortan argituren
adimen lotia.

Zu, anaitasun uts-utsa,
arimaren poza.
Zuk da^izu. jaun Laztan,
biotz zoramena.

Ni. Zugana el neinke.
biotz ori ikutu,
ta mai;_e bizi orren
suagaz goritu.

EDEGI

Edegi zaite, lur!
Ta Za. jaunar agertu
amaibako ontasun
alez ugaritsu.

Zugandik ditxaro
erriak bizia;
ogia eta ardo,
janari goria.

Zuk damotsezu. bai,
eskuak zabalik,
eurak artzen dabe
jan-ala beterik.

Oi, gizadiaren
bizitz arrigarri!
Ale gitxi bidez
Jaunak eutsi guri.

Iñork egin aI dau
ainbeste rnesede,
Jaun maiteak gugaz
egin daben beste?

EMEN DAGO

«Emen dago gorpua
betirako zain».
Illobiko adosan
itz aundietan zetzan
rl otz f^ain.

Emengo bizitz labor
gogora yatan.
Lengo amets guztiak,
urre bitxiz jantziak,
lo bertan.

Jakituri arroa
isil-isilik.
Gorputza auts biurtuten,
gizona ez da ezer,
otz illik.

Autsak auts ta basca,
siñisdun bait-zan.

Apal itxaroten dau
betirako argia,
lurpean.

Lurraren sabela da
illen jauregia.
Goi-maitasunez, ondo,
il ziranen artean
ba'nendi

ALDIA

Aldia... Ba-zoaz?
Nora nai dozu iges?
Lagun kutun gara.
Nigaz egon nai ez?

Lagunak ba-doaz,
oro ezereztuz.
Zarrak, len, il ziran,
gazte lorak zartuz.

Umeak ba-datoz,
katei eten bage;
loratu ondoren,
neguan, bizige.

Lur gauza guztiak
jun etorri dabiltz,
urrea izan la Iw
aizetan dindiliz.

Biotz barne. utsez
ez iar naibagelu
eta urre hilsetan
ez usterik artu.

GIZON ZARRA

Gizon zarra. zenlzungc
gorputz zentzun n ainka
ebillon íraisoa.
Begiak ezin ase,
ikuspide 1xarrekaz:
ikus-asUin gaiztoa.

Maillukizko ezpanok,
zuen gorri bikaiña!
Zenbat laido baltzez,
itz eta ikutu nabar
orbandu etc ziran,
sarri. zoritxarrez!

Ene cnlzunUcn gaísoak,
arro *la* gaizlakeriz,
zer cnt.:un zcnducn Y
Lengo oiariznn_aizloak,
oraindiño jarraiki,
barrutik salatzen.

Lei txarrezko ibilliak...
13idebageko gogo
asetu cziíuik.
uri ta mendi zear
joan ziñan. ()ni gaiso,
basaz zikindurik.

Ezin ase zentzunak
odol ira kiñetan,
gizon zar kontuak.
Ta orain urteen buruan,
negar zoli daragist
bizitz ain zoroak.

ELDU

EI(1u zan garala...
Eguzkia illundu.
Izarrak dardaraz ;
lur aldia azkcnclu_

Jaunak diño: «T,c:nen,
pillokar l)ílloka,
zoragari batu
ta sutara bola».

ZenbaI aauz ordu ..131n !
Jauna g.arailari
datar, indar ta arriz,
ene zoragarri.

Oraintxe agertzen
Jaun jakituria,
aren indar itzalez
dardaraz guztia.

Lurreko aundien
norberetasuna
ez da "zagutzen.
Oroi ustelduna!

Ludiko gaioak,
eroapen onez,
ainbat min jasanak,
goi zorion pozez.

Ezbear, txiroak,
gurutzez beliak,
zuri-aratz dagoz,
eskarrez gainduak.

Emengo poz-dunak,
askok, minki, negar.
Oro amaituta,
orain wamin bear.

Oi, zelako zoro
diran arro itsuak,
uskerien ordez
galduta zeruak!

JAUNA

Jauna, zer egur-zama
daroazn?
«Seme, zuen gaitz oro
leporatu.

»Gizarteko asarre,
lapurreta,
birau zakarrenak nauke
txit minduta.

»Gaiztakerien ordain
sana naz.
Zu gaizkatu nai zaitut
odolagaz».

Gurutzan josi zitun
oben oro,
odol-ibaia ixuriz
maitekiro.

Alkarren maitasuri, gauz
egokia,
nire zauri samiñerz
irudia.

Al NIIESTE

Ainbeste aearrelze.r.
Nungo sorginkeriz
hiziolen gizanari
arad gruta irrils?

Noznai;an t2alizen dogu
Ja:Unart n ostra.
ta ezer-ezizal bala
Aitaren la^runlza.

ze zoroak
geuk geore l:onlura
gizonen jakiinriz
bizi nai izalea !

JaunaI: la ,untlu ezik,
geure *;aiñen eran*.
sarri. atlerekalzen,
ba: u tt e an Ile rati.

:km tIa '.tian (la I1ha^k
nai eben Ui is iliaUUu,
euren bete
ta cura!. izan jaUeo.

,u ez ir,til-gara ezer,
unie txiki baiño;
,1ilak zuzendu bear
g oi argitaratño.

Edurne anucslsuak
il tian ezkondu.
erabagi tian.
Ta ara guda sortu.

Mutilla aurregurr can
gudara loan zan.
Edurne bere etxean
oldoztsu burutau.

«Ni_ gaur zoriontsu izan
nciken ezkundula...»
Baiña. Edurne mindu,
antcska zabiltza.

Jaunak nai dau. obeto,
samiñcn bilaricz
zoco maitasun ori
loratu cderrez.

MARTA

Maria clsc txiki.
arnazurtzí urtez,
urten zan etxetik
maiatzeko lorez.

11'laria etxe Txiki.
gaiztek ri lelge.
itz bigunctan asi
nrutill,^.^;az donge.

Señorito etxe jaun,
asmo gaiztoz, sarri,
euri ostean laban
ta biak trori.

Maria etxe txiki,
errudun, gaisoa,
laster _,teak zabal.
etxera iokoa.

Kontura da Maria,
biotzean min dau,
ta ustegekeri baltzak
nai ete zapaldu?

Gazto obenh nja,
zuk gura ba dozu,
len baiün ederrago
izango Para zu.

Legortu begi miñak,
oroi Madalena,
ainbat Bidar jausi
ta ederto zana.

Jaunak, arrigarriro,
sortuta gizona,
arrigarrroago
berrerosi bera.

Maitasuna izanik,
zergitik gu maite
izango Miila dabil.
Aita gure zate.

ORDU

Ordu guztietan
Jaunaren nai naz.
Onek sortu nindun
gorputz eta arimaz.

Bein ta betirako
ez nindun egin;
egun..)rdu oro
nigaz oroitzen pin.

Unez-une bizitz
damost, txit rnaiteki,
beti cien bage
ni sortzen jarraiki.

Amaren sabel.ak
illunpean dauka;
ez daki zer dauan
seme ala alaba.

Jaunak sortu eutsan
lankai bikaiñena,
ederrez oso t zen
err: ien mai tcna.

Jaunaren lara bikain
da. Ez^',a€ c ezer
bardiiiik. LTi riea
ederrenetari eder.

Alkarr.on artean
ezer ez da haralin :
batzuk ealerrago.
bestek argi_ zur. pinr

1I 'J'1T.

l7util gz,zie liraiña,
lagunen zoranaenr
arpegi alai. begi
zabal.:1in eclarren !

(;niz baten larritu zar.
Jaiotz agiriaz:
etXeko jauna bere
aita ez izanaz.

Ei. zan ezkuntza bidez
sortuar Gazteak
/r ezar sainurki egin,
m aíteki nrinaluak.

Baiña. ILegik legortUz,
beretzat iñoan
t Jaung aiko semea naz,
geiago arean,t.

BEARGIN

Beargin gaztea,
lanon ;in raieran_
Eleizara doa
mingosLIsunean.

AinbeSte txarkeriz
okituta nago.
Zuzentasunik ez:
ni zela!' izango?

Aldara ondoan.
Josu"gandik ur.
maite izpiak artzen
biotzean samur.

Jauna, rer gogo ondasun
dazaudaz Zuregan?...
Seme. txarra. onagaz
argitu lurrean.

Zeure zauri artean
bizi nai dot gaurtik:
lukurrak gatx izango
zeruau s:ari rik.

ZU TA NI

Nire bizitz goitar da,
txoriarena:
egazka jun gaiüik gain,
argi dana urratuz,
mendira.

Nire bizitz izango
lorearena:
eguzkitan zabaldu
ta usain ixuri zuri
gogora.

Nire bizitz izan bei
lurrean argi:
zerutar jakituri
ikasi ta zabalduz
maiteki.

Erleak lez nai neuke
lora maitatu:
Iurreko arantz danak,
maitasun bidez, ezti
biurtu.

Aingeruen antzera
maitasun la argi:
ez ametsez bakarrik,
egiz, izan gaitezan
zu ta ni.

ZORIONTASUNA

Zoriontasuna!
Giza egarria!
Zain odol-ustuak lez,
maitiar bizia.

Zorion bidea
Jaunak emon euskun,
osorik ez, baiña
liparretan lagun.

Lei au esetzea
gure eskuan dago ;
egiz nai ba'dozu,
esna zaite gogo.

Mutil, lora gazte,
zure biotz ori,
leialtsu, edegi
lagun maiteenari.

Zuen zoriona
leialtasuna da,
maitasun kutuna
batetik bestera.

Leialtasuna eran
maitasun gartsua
gizadi guztian
lora ederrena.

Seriar emazteak,
zorundun izanen,
alkar 11E1 tzean
beartsu izan arren.

Abade jaun, maisu,
osa ille, endorc,
lege-gizon, otsein
gaiñerako bere.

Nork bere legea,
zuzen, bote ezkero,
maitasun ta uste on
bait izango oparo.

Maitasun ta uste on
zorion ardatza,
pozez alkarturik
auxe da zoritza.

MA1T nOT

Maite dot une JoSu,
bctikoa da'ta.
Betiko cgarrí naz.
Josuk alan naita.

Lurra baiño geiago
zerua maito dot.
lur-azken dardarretan
zeruak betiko ots.

Zeru-lur amaieran,
zure itzaren deia
otska ene barnean,
illezkor indarra.

Zure itza, zein ete dan?
Maitasun? Parkapcn?
Maite, parkatu ta goi
bizitza loratzen.

GORANTZ

Gorantz dagist gogoak,
berantz doa soiña;
izadi beratuak
sortu daust burruka.

Jaungoiko ta aingeruak
arimaron aldez ;
gaizto ta ustel jentiak
gorputzaren gatdez.

Arimak ez ori(latu
nai. J a una mai te dau.
Zorinntasun printzak
ametsez Beto rz au.

Gorputza samar
ustclkcrietan ;
suaren bildur baiña
atsogin loictari _

Argi txintak agiri
bientzat zeruan;
Jaun maitasun indarrak
zirri biotzean.

Esna adi gorputz gaiso;
sar adi barnera,
betiko su-gar gatxez
biurtu senera.

Gozo illezkor nai aiña
Aitaren etxean ;
biotza zabaldu yok,
eztia artzean.

Aita dok. Maitasuna!
Zoria jariok,
iturriak bota alan.
Edan daigun biok!

l ' '%, ı ‹› ii.AT

Unetxo bat bakarrik
illeko li'ar.
Ta ainbeste neke ta lan
unelxn batentzat. Au
zoritxar!

Ez da zorilxarra, lan
eginbearra.
Unetxo orlan bai dago

giza-semeentzat zori
bakarra.

Maitasun eta esker,
goi urre izpiak,
laguntzen datorkizuz
ugaritasun gozoz
betiak.

Artu, pozez, zabalki,
zeruko lorak.
Usaindu. eder gozez,
zoriontasuearen
dirdaiak.

E T A

Eta neguan euri
ta euri geiago
marraskuluak orm a
zuloak maitego

Noz arte itxas altzak
amurtu ama **k** ` ?
Laiño beran a = t> ≥nak
errukige.

Lur gaisoak **ur& t** ^ n
ondatu zorian.
Erruki zadiz, ia,
seme **I ten.**

EUA Ri 1

Egarri naz barnean.
Gaur asko dakustaz
zírkinlari gogorrak,
ta alpeIrik dabiltzaz.

Ezin ase ez zidarrez,
ez urre txukunez
biotzaren sakona,
betirako dan lez.

1Vlaitasun bear dot
argiz joritua
betiko itxaropena:
au da biotz sua.

11t N G! 1

Mungia. llízkai biotz
babcse: zagoz;
zure crrai zar, sendoak
bizi imitan gogoz...

Ederra zara ~di
gaiñez esiturik,
arnari gozor eder
~cenizal sorturik.

Zure aunditasuna
ludi znl ! %ear

zure ser: ^zk dira
ta goi sii -~ .~ Snien zar.

Oi!, beti S ^ ° argiak
gure lur aito au
inguratz goi biziz
ta zinki : i1artzen dau.

—77. IK

Pozik ^.^ngoan
Jauna ^-turik.
zeru ni <I an
biotzeti

Jaapa tzunda,
bakez n -z-i goan,
0(10! gaí ^• i
txit zori ^rz

Otoi go^^ a
ezti vata
zeru bider y
argi eust n.

Elkar m i teak
poztu nir aun,
barniz e^ - si ik
txit lorunir_ 3 un.

Ia

ZENBAT

Zenbat gauz diraustazan...
Itz ta itz
asi zara, ozenki,
izadi goiztarraren
izarrintz.

Zidar edergailluak,
loraz baiño
obeto, jantzi dabe
eguzkiaren sorreran,
maiteiíio.

Urrearen dizdizak
ez zirrikatzen
biotzaren barrena,
goiz meiak oi dauzan lez
argitzen.

Maitasuna jario
errai orotik
goi-ortzi gardenari;
eztia darnost Iurrak
loratik.

Lotan bere itz eta amets
dagit gozoro,
goizez itxartu eran,
nun aurkituko nazan
biziro.

NUN DAGO ZORIA

Ene baitan nago
neroni galdezka,
nun ete dan, egiz,
zorion bizitza.
Lur zaleak diño:
«basa baltza naz-ta,
emen, gozartzen dau
biotzak nai aiña».

Goizaldekn **loa**
galtzen asi **nintzan,**
arantz miñak **sortu**
bizitz labur **ontan.**
Au ete ederreri ?
Lurtarrak diñosku :
«emen. gogoz, rlintzan»•

«Lapur ta ordi ak,
gaiso la arantaz k
samiñez betetu
lurraren egala Ic
Au ete ederrerx
Oi, ixil, lurtar-i **k I**
Arantzaren mizzez
naikotuak aula k __

Basazko bizitza k
ezin neu asetu.
Pozak arin iges
nekeak agertu.

Ene edor tose,
maito-egarri sutsu
ta zorion miña
lurrak ez loratu.

UDAREN ERDIAN

Udaren erdian
eguzki galdatan,
ardaua garesti,
beti ezin edan.
Soloko ordnak
luze biurturen,
etorri ez ba'litz
usoren bat egan,

Mendi barrenean
iturri gardena
arako bidean
neskatx agertzen da.
Izerdi-pais bero,
tantan, goitik bera,
begi eder miñak,
poz, alkar begira.

Lotsaz, bat-batean,
agurtu bigunki
ta nire egarriz,
neskatxa crruki...
Abesti dontsuan

joan ta etorri,
iturritik ura
otz, garden, ekarri.

Maitasun kutsuzko
ene ur garbia;
egarrí diranen
zorakortasuna.
Oi, au inosedea
zuk dagistazuna !
Oí, gure arteko
aiskidetasuna !

AUVI{ DA!

Aundi da! Egunez,
zeru ez agertzen
nik nai lez a in c,der;
motol irutl i tzLeri _
Aundi (lit! 7'a g abaz,
lurrak ez poz ttiten.
Geriz beartuak
dana estaldu ter

Bair lurra e i-r cz,
argiz ta lore; ^k a
Bizitza ongil ll
arnas g.iret z_t;t
Gabaz. ortz '!1-7.131L L yla
izar bitxiz (1 z
lorik gozoen3 I^
amc!sez opa re=.._

Gaba nai eguna
        maitekiro,
EgIleak sorta
giz-r-etncentzako.
Eder-zale maite,
begik gora jaso,
bizitz, eker, tira,
an, asetseraiño,

EGUTZKIA

Eguzkia
indar aundiagaz.
Eberdia
ta izerdi patsagaz,
danak ura
eskatzen arduagaz;
iturrira
noa pitxer zabaiaz.

Suge bildur
naz. Ain dago sargori.
Bidertzcan,
txistu antzezr irrintzi.r.
Zer etc da!
Ez da ozer agiri:

noa txit ikarati.

Zuri, zuri,
eldu naz iturrira:

danak galdez,
zerk naukan zurituta.
Ene larri,
estututa biotza ;
erdiz yatort
esan ezin dodana.

Au ikara!
Danak erruki turik,
iñoz izan
al da ainbeste rnifiik?
Zuri-zuri,
ia odol usturik,
eguzkitan
ez egun baltzagorik.

BETO n T{i ^r

Betorkit argi at.
mendi gain ortat ik,
gorputz aultasur-ia
indartuz ortzc^ t il _

13etorkit biz i
aldara tnend G t ii k
arima gaisoa
eskarrez goit u r i k .

Zeruko argia_,
bizitz illezkor r_ a
ene bizitz lor e
betiko zu zar.i _

Zi R B1

Gorputza. Aragizko
zerbait ustelkorra.
i,ardaska dabil lurrcz.
griña gaizto lorra.

Gorputz. Km billa dabil.
Onan ordez' sarri.
ustela maiteago.
Zori negargarri!

l'ste] utsalak czín
dau etsitu noski,
la astigarren antzora
ustel jarrai ibilki.

Gogoa illezkorra da.
Egaz ibildari.
gaiiiik-gai usain aritu
loren aizeari.

Gogoa adiñczko da.
Astuntasuna itxi
ta izar aldean dabil
dastatuz goi]itzi.

Gogoa maitasun da.
Orlan bako ioaite.
izar goitik zcruan.
aurkitu nai beste.

Gogoak oartu dau
zorion ederra.
Zurki doa enazka
Goitik-goi bertara.

EI(R)TZ LASTER

Olibetc mendi
arrigarriaren
arratsalde sarniii !
Jesus aurkit ti ron
ordu tarrietan
Nekaldia asten
gizadi ten onez
bizitza emonen.

Otoi e!,,Ieu dau
Jaunaren aurrea rn ,
lur gain auz i tazi u rik,
bakarr zugatz l ea r s
Eredu bikain brit
zabaldu eban nn
gurari eneko
danei (rdu arta r _

Larri (..(kan
crin lamiñak
dar(!arrtzen (burt
Ordu u+in Irarra :
izerdi ()dolo

jario gorputzak,
eriotza laster
Jesus gure Jaunak.

Bialdwk lotan
lurrean etzsa/. da.
Oi !, zoriiragcko
laguntza kaskarra.
Maileenak olan
t'clsaiak bidera.
«Guazeu. gizajoak;
ordua ˙+ldu da».

An. bideak zear
lagunak ugari.
iskanlrilla itzal
barren la burleti.
Jesus"gana doa
Judas errukarri,
/non egiñaz (liño:
«Oratu oneri ».

Arizain otia dana,
atxilotu dalle,
Judas'('k galdu dau
d iruaren truke.
A rrok(' r((' laTi
burlea nailrestc.
jesus maitasunez,
JudaS dar n tlz [rete.

ZERU TA BARATZ

J O TA Jp

Jo ta ja, min datnost.
Joaren jarduna
sarri asporgarri.
Euri no' biguna
laiño illun argalen
alaba kutuna,
jo ta jo asi da
lurraren sakona.

Gozoki atorkit
ene barrenara;
aspaldi nai¿,gok
ekarri uiin-bora.
Ire ezti bustiak
pozaren gisara.
samurtu yaustak, gaur,
aragi legorra.

Atorkit geiago,
bein mozkottu n^ie3in
tiraren aseaz.
Barruko erne-in i r-i.
udabarri ontan
nabaitzen irakin.
lora ta alezko ur rc
txortea sor dadin_

IKUSI DOT

Larrosa ikusi dot
goizean,
kukulu zabalkera
gozoan.
Maitasun erion
orrian,
zidarrez janlzirik intz
artoan.

Begiak lilluratu
yatazan.
biotza eder-miñez
botean.
Usaiña artu eran
iñostan:
«Poztu zaitez, maitea,
enegan i,.

Aren maitasuna ain
bigun zan,
osorik sartu yatan
barruan.
Aren edertasuna
uretan,
garbi, garbi. nok zaindu
loikoan... !

goizaron anaitasun
garbia ;
zerua al da gure

baratza?
Goi intzez dago zidar
antzera;
lurrun garbia doa
zerura.

ZOBIONEKOAK

Zorionekoak,
eder zale diran
zentzun xurgariak!
Udalen sorreran,
maite miñez jota,
biziz jori ziran
gure ibar-zelaiak
egun sentikeran.

Ot-tzeko argiak
aIaiz bete ditu
mendi ta oianak.
Zugatzak ezotu
udabarri gatzak,
erne'min bizitu
zelaiko bedarrak,
ene lur eztitu.

Biztu zaitez, gogo,
ordu min zorian,
gure lur guztia
loratzen danean.

Ederrezko izpiak
zeruak sortzcan,
gordeko al ditut
oiermen iuuiñean.

Loratu zaiteze
euzkaldun zclaiak,
bizkortu daitezan
ene ;ogaríak.
Urr^tu izadia,
abestu txoriak,
maitatu daiguzan
J aunaron ;elgaiak.

7,1;1 1) \ 111(3ZU?

Lora eder bat dakust
baratza muin uan,
euzkiaren muinkeran
lurrun criean.

Zer dariozur !di,
egun senti goizez,
ixil. I i llural uz
zure edertasunez?

Maitezko izpi gardenak
damostaz arriak,
urrezko su eztia
kukulu barriak.

E N E

Ene entzumenarcu
zorakortasuua !
Nundik ez datorkit
ots dirdiraduna?

Baratz eta mendi
Soijiutan agiri.
ederrez jantzi *ta*
goiz urrez dirdari.

Alaitasunez dot
biotza goraka,
ainbeste eder arren
esker jarioka.

COLA

Goia tnait train-bera
egoan. Izarrak
zidar d:rdaietan
nekusan ederrak.

Jakituri ori
nok eralgi etc?...
Ta aidean, dindih z,
mirariz noz arte?...

Nok jaso ote ditu
suzko izar orrek

eskuak erre-ge!
Jaun eskuk. ez bestek.

Urdin gardentasun
ondorik bagea,
biotz eder zaleen
zorun emoillea.

Biziz jorituko
aI nozu gaur goizez,
illezkor artean
jarraitzeko ziñez!

Ene eder egarri
zirika rlabilkit,
ames daidan zerbait
barrenean daurkit.

AB EN

Uraren jo ta joaz
legundurik,
ur ertze ni arriak
ederturik.

Maite min indarragaz
gardendurik,
zuana noakizu
txit garbirik.

Jaun, erruki iturria,
maitezko oxin
ortan sartu nagizu,
bizi nadin.

TXINPARTAK

Txinpartak sutan gori
zirt ta zart saltari,
mutil koskorra pozik,
musu urre gorri.

Gaztaiñak zunpadaka
suaren erdian,
atarian txingorrak
ots gogor gaubian.

Gaztaiñak ao zabal
mutillen eskuan,
agin-urdaillak zctuz,
laster, odol ziran.

IL ZAN

Il zan gaisoa,
Agur lur baltzari,
kczkadnn luditik,
pozik, doa igesi.
Oroirnenez eder,
Jaungoiko maitari,

bizitz nrnaicran
oro txit lrozgarri.

Nekeak jun ziran.
zoria zeruan.
Jaun zaletasunak
ezti dei orduan.
Zeruak zabaldo:
aS; urc. t rdn enegan.
sartu i, tirako
Aitaren zorian».

ON,1 T1 '1' \ 1RRA

otea ta txarra. zilal,
burruka dabiltz:
lege ;oilar t.r belar
a / karren uler-gaitzak
ez baltl/.

1 Ie>ea
aslun aurkitzen.
ta *berruriz daragio*
(ri/onari : or.daurendi
esk^inPerl.

Arnas *uts* dau arima
ernai goralzen
got utZ:tri deie/ da,
)ok2:tz artetik ;gorantz
eraiten.

Nagi dago gorputza,
gaiso zentzunak ;
zoriontasunaren-
gozotasuna maite
biotzak.

(;oETII

Goitik bl•ra datoz
milla gauza eder;
Aita crruki da,
gu baitgara aín Iander.

Gizonaren miña
noz-nai birauiari
aulkeri argala
sortu biotzari.

Giz-za1 tasuna...
Laporretan sarri.
eskuak loica **baltz,**
gaiso lokagarri.

Gorrot9zko garrak
lagun biotzetan,
Aita baten seme
leoikcrietan.

Lur ora gaisorik
gaí„ tak;-ri indarrez;

Aitak zeru goitik
erantzun eskarrez.

Bizitza, osasun,
eguzki, euriak
garai onez emon
lurtarreri J aunak.

Beian txarkeria,
goitik maitasuna,
J naren biotzak
urrezko ontasuna.

BAKARTADEAN

Bakartadean, soitki,
etxe nausía ;
goia zabalez. eder,
zelaiak inguruan,
zori a.

Barruan mutiI asko
olgetan bizi,
ikastorduetan zur,
otoictan apalki,
anaidi.

Ene gazte, zer daukazu
ain txit pozetan?
Lora bat dot barnean,

zeru indarrez ernea
intzetan.

Zerutar maite deia,
pil-pil, apartsu
dabiI gogo muíiean.
Lora edertuz doa,
joritsu.

Gol eguzki printz-dunak
arrotzen dautsoz
orri eder zuriak,
pozez dabiItz egazki
urrezkor..

Maite miña edertuz,
arean lora
usain joritzen doa,
ta biotz gaiñezka goi
dirdíra.

Oi, adiskide kutun
zorioneko!
J aun eskarrez beterik,
zeIan ez gara, pozez,
biziko?

ENE

P;ne gogo iltczkorra,
bcgíra gora,
ainbeste on cdcrtsu
dirr'aictan. Eder tuin
gogora.

Gogoa. gozartu zaiz
eder orrelan.
Zentzunak. itxi lurra,
egazka murgildurik
zeruan.

OS() POZIK

Oso pozik ncngoan
uskeriak mizkatzcn
atzerri itlunean.
Ta ara ene barnean,
ez1rrta zorrotz antzo,
tiña s-rrtu 'atan.

Enegan 1)íldu nintzan,
gar izen utsalkeria
oroitu'r. Tainata !
Nik maitatu izan arren,
onek ezer ez dira:
zorion utsala !

Jaunari esan neutsan:
«Agertu egidazu
nire bizitzako
egun iaburtasuna;
zuk bial bai ninduzun
aldi ttrrirako».

Ez dauka zurtasunik
urre ustctkor billa
ibilteak garrez.
Zure galtzeak dauka
etsipen galgarria,
biotza negarrez.

GE LITA III

Gortari arrigarri
azken epai;
lengo arrokoriak,
berez, il nai.

Ilterik ez gaiago.
Beti. bizi !
Zorion edo EKar
irabazi.

Jaunaren garai iza ko
egun aundi,
benetako jaubetza
bai dirudi.

Bakotxak berea artuz,
oro isilik,
aun-zuzen tza, tnaiteki,
gora tu rik.

Ona ta Txarra zer dan
argi dager,
egin_ ta guzurrA,
eskui-ezker.

Egiaren nausitza
guzurraron
gain. siñismcn garaitza
an agertzen.

Zoragarria batu
sutarako.
gari eder garbia
zeziirako.

BIZIEN

Bizien rrcgarrak
kentzeko asmoaz,
urrintargikiñak
izketan argian.

Gizonen naikeriz
jarriak ez dira:
giza-batzak nai lez
eratuz bidea.

Berezibildunak
kale ta bidetan
begiak zor orabil
ezaugarrietan.

Gidari bat (loa
orduko eun ta amar:
orma erIza jota
eun milla izar (lardar.

Oben ibillera.
Jaunaren legea
bete ezik, zauriak
datoz áizartera.

Olena ori da:
Norber. egin bear
bote ez la iñori,
zoli. erain negar.

Jaungoikoa inaisu
argia da. Eta
guri dagokigun
eraz dagi izkota.

Ondoren txar bidez
agertuten dausku
oben txarkeria ;
ikasgai 6n yaku.

Jaun legea au da,
aren gogoa une
guztietan egin
ta gu izanen seme.

JAUNG(6Ikt)A DAIII1,

Jaungoikoa dabil...
Entzun egiozu.
Jazokun orotan
agertzen bait yatzu.

Mendi aunditasun
izketan asi da.
Jaun jakintz ta indarren
izpi irudi meia.

Izarrak millaka
tximi:t ariñetan,
J atinan iakituri
urdin gardenetan.

Aizea, gogoa
ez da. Ta nik bear.
Jauna on egiten,
isilik, maitiar.

Itxaso zabala,
arraiñak igeri,
Jaun e.sl:ua dagor
ta eren jakituri.

LAIÑO

Laiño baltzak egozan
ortzean bart.
Lurrean illun ta otz,
trumoi zarat.

Gaba neketsua zaiz.
Zutik ',ago
lurra oraindik. Gaillur,
edurrezko.

Koroi zuria dabe
gain guztiak.
Pozik ba al dau neguan
lur il otzak?

Mendiaren irudi
txit polita,
lora zuritan damea
mendi miña.

Begira t begira
nago ari,
ain eder da men di an
edur zuri.

Jaunak oldoztu e1jan• ··
Ta ondoren,
nai izatez, bat•ba t +^ ira,
asi izaten.

Gu oldoztu ginduzan
Jaungoikoak;
bere al oroz sortu
adindunak.

Oldoztu ta sortu
batez dagi;
Jaun oldonnena gugan
dagc argi.

Jaun oldozmenak gara.
Giza-seme,
polit Arek eginda,
maite lore.

T,1(;[tï TA...

T,a>>un ta gauz sorkeran,
Jannareo asmoa etzan
go. emenr Iralzea.
Oro arriz egian,
oro maitez solana
ganz la !;izadia.

Zeru oztin gardena,
urrezko izar argiak,
itxaso ta ibaia,
mendi gaillur scndoak,
oian, baso, zelai, mun,
eta ihar zardaia.

Begira edertasun
ori. Maite jarío
Zuretzat egiña.
millak urteen buruan,
ama barriak oi lez
ume ojal piña.

Oraindiño geiago
maite eban beste
norbait. Ta ara, notin
sortu zinduzan. zugan
ixuririkan gogo
barneko biotz mzn.

Beidanik maitatzen
zaite... Oroipen gozo!
Zuk ezagutu al
baiño askoz geia‹.-a
zart maite indarts ui ori.
Zeruko Jaun zabal !

Maitatze-arren sortu
zinduzan Aita on nk .
Lurreko ait baiño
askoz aitago dozu _
Zeru Aitaren ame its
naz. "Zure kutuño Y

AUNTXUME

Auntxume griñatia,
saltari abilkit
mendiko arkaitzetan.
I, heti, az polit!

Dagian zer guztia
griñen ,irauz dagik.
Jan, gosearen indarrez,
geiagoko barik.

Idia astun ta sorra,
jaterako pozkor,
lur marniñak landuten,
itxuraz oldozkor.

Iretargia, gabaz,
zidar bits argitan,
beti, ibil bardinetan
oztin gardenetan.

Gizona! 01. gizona!
Orotan ederren!
Guztietan errege,
biotz eta adimen!

Doi bi Aitu beregaz,
azkatasun jaube,
ego biren erdian
egaz doakabe.

Arri arte en dabil
gorantz ~in naian,
azken arte burruka
azkatasur/ pean.

EDER TASUNA

Edertasuna eder.
Millak gau. bikaiñak
gizadi onea ri
jarri zitun f aurrak.

Izadi guztia
edergai ¡luz E terik,
gure lagun
Jaun irudi iz. rrik.

Eguzki argia
Jaun argí dir M ira,
goratu argien
Egille altsua.

Izar dirdaritsu
gau urdin gardr aan,
izpi ñirñir gozo.
goraldu Jaun gd__di 2313Ina _

Aize bolada ta
trumoi dardarats =
zuen Jaun Egille.
itzalez goraldu.

Arreba maite ur,
ain apal, ain garbi,
goratu ederra
Egille maitati.

Sua. Gizadiren
esnaeraloa,
gar gori biziaz
gura Egillea.

Ene lur maitea.
gure oiñen babes,
goratu Egille
apaltasun lorez.

MII.,AK

Millak la millak izar,
goi oztiñeau,
dizdiz. 1 nr baltza beian,
etzanik aizearen
gaiñean.

Goiaren argi eder!
maiteki berez...
Giz-gogoak noz arte
illunera begira
zagozez?

Zeruak dau argia
maitasun beroz.

Landara eme barri
gorantza ad i tuz doa
on giroz.

Eguzkitan biztuten
dira landarak ;
argiak sortu lorak.
beroz eldu arnari
eztiak.

Izarrez goitik dago
argien argi.
Zeru ta lurren zuzi,
gogo artegatuen
bidargi.

Esna beitez godoak,
garaia bai da.
Azkata'•un zerutik
eguzkia agertu zan.
Zoria !

LURRA

Lurra, ene lurra
Zer dakust lur orctan...?
Lagunen bizia
edertasunetan.

Semeak langille
buru jardunean,

jakituri dager
euzkal baratzean.

Euzkal'erria, ixil,
asi da sortuten
eresi miñenak
antzez erdituten.

Olerkaria, goiz,
Izadi'ren aurrez,
ederrak minduta
buru ta biotzez.

Margolaria arrats
beran muin ganean,
margozki eskuan,
ortzeder aurrean...

Erri, uri, mendi,
oro aratz, argi;
euzkal ertilari
ederretan dargi.

Era askoren doiñuz
euzkal jakitunak
baratz eder ontan
Ianduten almenak.

ERR1K0

Erriko bizia,
zu aipatzen dator
lore eder artean
euzkal urretxindor.

Millak lora ditu
gure sagastiak,
usain gczoetan
gozartu barneak.

Euzkaldun semeak
zelai barrenean,
eskerrak Jaun. ri
izadi aurrean.

Ainbeste lore eder
maietzan erdian;
udan ale gorriz
zugatz samurrean.

Baserri lugiñak
biotza goraka,
pozaren gar zuriz
ametsez gaiíiezka.

Izadi etnonkor.
euzkal baratz zuri,
seme onak millak
biotzez maitari.

Ainbeste edertasun
amaren muiñean,
guztia seineentzat
edur-aparrean.

EGIZ

Egiz, atsegin zara,
ene lur maitea.
Oi, zeiücn aberats dan
zure errai bizia!

Zu, ama on, langille
irme kutunentzat.
Errai barruz, burdintsu,
gos diranentzat.

Ama biotz samur!
Gaiñez zara eder.
Baratzelco loretan
diz,lizkari ager.

NIRE

Nire etxeko kaiolan
oso, osorik poz.
Adimena oldozkari,
biotz maite gozoz.

Aundia dala lurra
ikusi dot goizez,
baltz egoan illuntzean
ta oro ezer ez.

Ernai nitun zentzunak
goiz zoragarrian ;
bultzaka betazalak
gabagaz batian.

Argi-zale naz berez.
Zergaitik datorkit
gaba, barru au minduz?
Amets yat? Ez dakit.

Betiko argi zuzi,
maitagarri zara ;
noz egaztuko ete
goi argi ortara ?

A D I

Adi nago, zorit rzclun.
egun senti g i ^c
leiotik mendi -17
argi izpi jorari^^ _

Eguzki prin tz 113..13L kotxa
intz tanto ban 2Li ta n,
milla margoz i_ ^l atzen
bedartz orle ;iai ri__

Lurraren izotz zuri
eguzkiz hat egin ;
b zidar ta goi urre
eztaia zirudin.

IJ.LARRITZ

Illa. Aldi laburrez.
Itxaroten dago.
Illen biztuera
maite dau geiago.

Lurpean sartuta,
ixiIik. Apalki.
Laster, aintzaz, pozik,
zerurako jaiki.

URIA R BILLA

Mune $_4$-sin egaletan
erne bai dira
biotzean zirrara
dagisten lorak. Oi. au
dirdira

Orri barriak. eder.
zabaltzen gora,
zerura ruzenduz, alai,
egille niaiteari
agurra.

Izadia poztu nai
berezko legez.
Bitxirik politenak,
gizadia dozue
eskarrez.

Lenengo bizi índarrak
loraz jantzíak ;
mune gain orlegian
izar iduri urre
bitxiak.

AdizkideIasunn,
biotz birengan
sorturiko lorea
usain rozoz edertzen
zuengan.

IJ

Gau ixiltsuan ge -i `L
illunak aitu ninclt m
beregan maita ;ar riz

Gabaz etxe barrua ri
ezin maitatu laral^_
usain tata tu erarz _

Ez zendun gabaz., . ntzun
belarri garbi orta m
zeru kanta zorunci z_in?

Ez zendun, gabaz, asmau
izarren sorgin-dantza
goi argizag i inguru?

Ez al zendun amelsez
aingerutxoa ikusi
barrcka maitasunez?

PIO TA PIO

Txori gaisoa zauriz
pio la pio,
egun scutian, goizez,
biotzelik samiña
]arin.

Eguzkiar oler, ta
iñun pozik ez...
Gcriiprlso oiartzunak
apio» erantzun. beti,
naigabez.

Zoragarrienean.
oi !, zuri txarra,
sartu biotz erdian.
Gero. cien bagean
minbcra.

EBLEAK LORAN

Uda barri erdian
zugatz lora,
oi, ze atsegiña dan.
kutuntxoa
Begira erletxoak,
egin ala,
eguzki argiz dizdiz
egazkada.

Egaz doa crlea
ezti billa,
kifi, kili biotzak
ma i tcñoa.
Lorcen ur gozoa
ezti gaia,
gure bion maitea
urre leona.

Jarrai dagigun leti
gozoetan•
Jaunaren maitarie•ri
asnioet ar ;
Lclorik lelo sortzez
biotzean,
bizitzaren lorea
naíteetan.

GOI URDIÑA

Goi urdiña. Ta bertan
urrezko oboa.
Begira nengoaia,'
dana eder otsa.
Begiak ez aurkitzen
orizaren barrena,
zorabioz nengoan
maitatzen zerua.

Egunezl:o izarra,
su, maitasun garra,
gar!u :naitearcn
biotzan barrena,
Egnzkige lorea
berez igartzen da,
maite bako biotza
zurbil da gaísoa.

Goi urdir' zoragarri,
ain zagoz gozoki,
maiterik maitcenak
zu beste dirudi
Ain zara txit ederra.
ain zara aniesti,
bizirik goi orrelan
sartu etc naz ni?

NUN DAGO 'ZORIA

Argi txint gozeak
dizdiz biotzean,
zokondb harrenak
islatuz enegan.
Garbitu auts danak.
ta urrez jantzi-eran,
Jauna, bizi nigaz
maitasun es Luan.

Atsegin guronak
Jaunak emon niri,
biotza gozotan
gaiñezka agiri.
Bizitz zerutarra,
eztizko iturri,
gozarotu gaizan
bitzuok poliki.

Alkartsun ontan
orain, nago, pozik;
iñun ez aurkitzen
zu baizen ederrik.
Aitagaz semea
lilluraz beterik,
biotza maitari
aspertu ezinik.

Maitasun barriak
atsegin geiago,
egarriz arima

zugaz egoteko;
eriotz niretzat
zuk alde ezkero.
Gagozan inaiteki
begira oparo.

BAKEZKO KABIA

Ene sorterri maite,
ederrenetan eder
txit zoragarria.
Mendi gain orlegian
zure oroipen miñak
lertzcn nau maitia.

Or bein dakust, geldi,
ni sortu nintzan erri
pakezko habia.
Maite orozko toki,
nork nai izan etc eban, ni
zuk lenen artzia?

Maite gozo zerion
aur ain txiki onentzat
oial bigunetan ;
itz ezti, barre gozo
ortxe artu nituan
bizitz asi eran.

Mendi goitik jatsi zan
garo ta lora usaiñez

maietz eguzkia.
Urre printzak leiotik,
gozorik, emon eusten
mun bero garbia.

Argiak ikuturik,
zabal nitun begiak
ene lurraldera.
Euskal errian jaio
nintzan. lur maitaria,
ene biotz bera.

Euskal erri baratza,
lora askoren babesa,
zure izkuntz ederra.
gozoki, artu neban
guraso biotzetik
ene barrenera.

Ama izketan asi zan,
maite gozoa ixuriz,
semea argitu nai,
ta ume len itz samurr k
pozez gaiñezkatuten
amaren biotz jai.

Urtenera jatorrak
jario umeari,
gogoz zurtzen doa
euskal sendiko izarra
eztizko biurturik
arxeko gogoa.

Lenengo otoi samurrak
amaren esanera
ezpanctan dardar.
J aun izketa artzen doa,
ta danentzat aocrtzen
mutiltxo zerutar.

ARGI TA MARGO

GABA

Gaba! Gau gozoa!
UIia mendian
bakez dot lo egin,
Goizaren argian.

Zor neban otoia
dagitsot Jaunari,
goi-izpiak intzetan
sartu biotzari.

Zeruko gozoa
datorkit barnera,
egun berri ontan
esker jariora.

Goia laiñoz dago.
Ikuspegirik ez,
ta barruko-argia
diztikor yat goizez.

Eguzki nagia
ba-dabil laiiioz gain,
odeiak miaztuz
ortza dager birain.

Leioaren ieiar,
alai. dago nuez,
milla marzo/. dizdiz,
begi zoramenez.

1961-VI-13

IRAGEIi\IK

lla !;illalc a masei gaur.
AiZe lucia artzen nago
arelzan jarririk.
Itzal eriza malle dot
arraintzoal: rra lezr
lilluraz beterik.

ITr zarala datorkit
itxaso z'UlralctiL.
Uio t.xil.iak lrrtzen
urarcn egalr-an.
ta giz-arraio sendoak
bitseta!r nrnrgíllzen.

Al-(gin vacan ura
urdir barea.
Sar zaite. ederra,
begien niníctan
biztu daiten betiko
ene malle garra,

GAZTET,TT_1TX

Tinko zagoz, Gaztelu,
atx bizi burilan.
Odol gorriz bustirik
zakust itxasuan.

Zure eriotza miña
sartu zan lur ontan
nmaitasu-xezko garrez
euskal arímetan.

Itxasar,_ia zara
gíz-arrantzaleentzat,
bidar,! zaitugu
l urtar langilleentzat.

Zure odol gorriak
maUtasUn izpia
erion. siñisnien argik
ezarri bizia.

Zure odol beroa
sartu zan errira,
goi'biztz ale onak
sorturen gogora.

Errome-ak. millaka,
rloatzuc, apalki,
laguntz ta esker billa
auzpaztuz niaiteki.

BA-ZATOZ

Ba-zatoz, udabarri,
urre bitsez jori;
sorkaldeko argitan,
ene amesgori,

Negu luze ostean
orlegitan dira
gure zelai barriak;
oro da dirdira.

Zugatz ezoz beteak
jantzi dira, goizez ;
itxaropEn gozozko
orlegi zidarrez.

Ene zara gaurtik,
udabarri kutuna
biziz eta argiz (loza
nai bese edertasun.

GABA ZAN

Gaba zan. Ortzi goia,
goian, ordin egon.
Izar jaia egoala
zeruan eritxon.

Areto zerutarra,
zer dakusl zuregan

urdin azken bagean
dirdirka zorian?

Zugan dozun ederrak
lilluratu zaitu,
ta dizdiz gardenaz
bakeak gozatu.

Oi!, jainkozko jauregi,
izarren urbilgo,
itxaropen izpitan
zaiataz maitego.

JAI POZA

Jai poza berbiztu
yat biotz barruan;
dantzari dabiIkidaz
oroiak buruan.

A bai meza ederra!
Zerua berbera
goitik Lera jatxia
Kisto˙gaz batera.

Kisto aldaran egon.
Erriak, apalki,
parkaziñoa eskatzen
arrenka, egoki.

Bular, eztarri ta min
abeslc ilr_!1)lllza
esker urariz Jaunak
emon. gui bilitza.

Zelaian da jendea
iknsmira zale.
hiz-koreiamu erdi
dago ncskati1le.

TxiSteak aide zoar
gazteei emon dantse
hiri da na doiñua,
ta aurresku dagite.

Umeak datoz. sotilki,
edurra *ren* zuriz.
banako ta batera
dantza leía lliziz.

Aitila maitagarri,
halago danlzari.
orain begiak diz-diz,
adi. adi illobari.

Aila adnrrctaur pozoz.
Odol bera dabe
seme-1) otz la oiñak,
ertiaren jaube.

Maitasuna dario
aitak biotzetik,

semetxoak edoski
begien ninitik.

Zorapena ez ba'zan
jai aren eztia!
Txalo ta txalo dantzut
oiartzun bizia.

Mutil gazte taldea
genku an aurrean.
argi biziz begiak
gozo erioan.

Zortziko «AM E. eder
gertu zan kantari,
euzkal oron zarretan
ezpanak dardari.

Txoriak zugatzetan
entzunen abesti,
orri-bedar gazteak
diz-diz lillurati.

Giza seme-alabak
euren bizitz eztia
eskeintzen. Amets yatan
ordu berezia.

Zer daroazu zugan,
euzkal doinu meia?
Zerk damotzu, gazte, gu
lilluratu naia?

Berezko bizi miña
ertiz ederturik,
berbiztu zan barriro
txit errimindurik.

G(li7

Goiz urratzr oziiña.
Ederrenelan eder
sorrera yakuna.
Maitasunezko argik.
urrezko dirdaietan.
sortu daust zoruna.

FGI7,K(1

Egizko otdozmena,
ain eder zakustaz.
J aunan egiaren
dirdi *ra* bardiIiaz.
Goi argi *garden a.*
cgi egarri naz.
Zaio au asetuz.
gaurkoz zatorkidaz.

GAUR

Gaur ez dakit zer dodan
barne ontan:

poz aundi bat asmetan dot
bíotzean.

Zugatzetan dabiltzaz
erle. txori.
ta mitxelrt zuriak
on dastari.

Barrez dagoz orriak
eguzki izkiz.
ta nik poza oartzen
nazan guztiz.

Aizea dabil * gozo.
orrietan,
ta usain orra datorkit
egazean.

Lepo uleak arroturik,
oi!, txoria...
ezti gozoz eraltzen
eresia.

Au eztizka tinada!
Bakartade
zoragarrian nago,
eder jaube.

AR(? Fl)EHREZ

Aro *ederrez*
gaindu neban
mendi tomorra.
EoTzean,
biotz t❑ v dunen
ler zorian.
eder zornnez
goiz argian.

Bei=i niniak
zabal nitun
ta mirra! *de* oro
laiñoz beHIn,
gure Gernika
zoríoudun,
seme nIaitien
oroi mendun.

Laiñope dago
zure ederra,
nik maite dodan
euzkal lurra.
Zu ikustea
gogo larra,
zu maitatzea
biotz garra.

Oi, lur maltea!
Zugana eldu
naz biotz m alkoz.

Maite mindu
naz zure izatez.
Zu opaldu
ziñan min-urrez
gure eredu.

Gaur, zutik zakust,
lora barriz
ornituriк. Uri,
euzkal biziz
ain tzatseena.
Zure edestiz
maitekcrrena
zara sorkiz.

Agur, Gernika
maite mindu?
Zure oroia
yat barrendu ;
maite baketan
nai laztandu,
ederren dana
erri buru.

Bide zabalak
zear noa,
zugatz lerdenez
burestua :
arrigarrizko
ingurua.
Ta ibai ertzean
otz laiñoa.

Gure itxas ertza
berez eder ;
maite kutsua
txau-txan dager.
Eguzki printzaz
milla bider
ikusi neban
urdin-e-ker.

Aurrera doaz
bagi izarrak.
eder go=ezka
ase eziñak.
Alperrik dabiltz
giza joak ;
laiño dauko
itxasoak.

13c·r meo'e gora
bide zear.
egozki prinlzak
txit diztiar.
Aize ltHuna
antesliar.
laztandu nIndun
nUailatiar.

Zoragarria!
ZerUt-mand i
alkar besarka,
moll(' 'rn(11.
Soillub Baiña

zerura adi,
amets-aingeruz
jo hanedi.

Orlegi egon
mendi gaiña ;
biotzak pia-pia,
zoramena.
Argi joria
nik nai aiña,
ezin gaiago
poztu baiña.

Bioaz, arin,
itxasora
begi niniak
zoratzera.
Aspertu bage
asi dira,
iruntsi naiez
eder bera.

Itxas guztia
zuri-zuri
laiño lodiaz
amesgarrí.
«Zeru .celaia
al da ori?...n
galdczka ncngon
ederrari.

Biotz ta adimon
arriturik,

ixil egozan
gozarturik.
Eder zuritan
ase nai ta.
zeruzko ordua
igarorik.

l\SI,HHI

Baserri etxean
gaisoa ogean,
osas una zauriz
uda goienean.
Min sakonak jaten
bizitza barruan,
indarrak urri **tuz**
lertzcko zorian.

Solo bitartean,
oi bide polita!,
bideren ertzean
kaflabcra sorta.
Aizeak darabiltz
lcr zoriz zibuka ;
eriotz eroimen
bitan niri deika.

ESNA

Itzarri zaiteze ene
zentzumen, begi ta almen.
Oro dago eder.
Mendi gaillur ta arkaitzak.
Jaun indar aunditasun
irudi ta esker.

Goi-ortz oztin, gardena,
oro isil, eder zagoz,
zentzun zorarnena.
Erleak lore eztia
ez ain maite, nik oi lez
izar loradia.

Arru, solo, zelaiak,
ale ezti sortzailleak,
urdaillen bizia.
Erreka, iturri, ibaiak,
ur gardenez joritu
gorputz egarria.

ENE SORRERA

Ene sorrera, jaiotz,
ta len argia
euzkal errian artu
nitun. Zoragarrizko
bizia!

Ene lenengo poza
amaren abots
oro bigon eztia.
Maitasunez poztuten
aur biotz.

Begiak zabalkeran,
euzkal erria
ikusi neban. ni, lur
maitea! sendo, zindo,
gurea.

Kantauri itxas maitea,
neguan gogor,
udan bare ta ezti,
arraiñez ugari ta
ameskor.

Mendiak so ninduen
begi ninietan,
txikia nintzalarik,
ta bildurrik ez euzkal
errian.

Gure solo, baratzak
ikusi nitun,
mendien babespean,
ta lagun itz gozo, oro
urredun.

MENDIA

Mendia eder, soil,
goizeko príntzetan ;
lur larritasuna
billoisik neguan.

Ezo dago]urra
euri ta edurrez...
Trumoiak ots, argi,
tximista biurrez.

Ardi talde polit
bé ta be negarrez,
arruetan zear
azur ler bearrez.

Aizeak orroa
troka barrenean,
eun milla sorgiñek
dantzan gailurrean.

Dardara guztiak
lurragandu dira.
Oi, lur!. neguz billoiz
ta bildur bagea.

Aunditasun ítzal,
maite dot negua...
Aize baita txingor
jo ene leioa.

Lotara gorputza,
sortu baí zentzunak,
atseden bearrez
argitu nlmenak.

BARRE DAGIST

Udabarriak barre
dagist. [illegible] ro itxaropen!
Argi gozo bigon!
Zanetan odol ibilki;
bizi barria dator.
Pozaren zorundun!

Ilda! Urrez jantzia...
Argi prictzez abil
maite amestian.
Itxaso ta mendiak
ire eder maitalentzat,
zoria lurrean.

Negu! Atseden kabi...
Edurtzetan ba-dituk
ametsak ugari.
Txori gaisoak pio,
eíztarí **gogorrak**
begia txit urduri.

ASTIGAR

Astigar, begi urdin,
usainka doa
ego bigaz aizotan,
eguzki printz orraiñuz.
Zoroa!

Sasipoan aragi
ustola. Txakur
gosez illa. Astigarren
mokoak rniaztatu
odol-ur.

Erlea, begi zorrotz,
sudur d. stari...
Egaz diztikor oa
goi argi printz orretan,
pozkari.

Loramendian ezti
jarío oroi.
Erle zintzoa bizkar
lora gozo artean,
miztari.

MUNGIA

Oi, Mungia. Mung ia!
Sorterri aundia ;

zuri, orlei ta urrezko,
loradi barria.

Liliak zelaietan
izadi apaintzen
gizon leiñargi iturri
erria edertzen.

IzadIz ta gizadlz
urrezko jantzita;
usain ta argi zabaltzen,
maitez jorituta.

Zure zeru gardena,
arrats-bí-ra mcian,
biotzaren kilima
gabaren aoan.

Urrezko goiz: Zorundun
naz mendi egian,
ibar loren eztia
datorkidancan !

Izadi zoramena!
Ez iñoz aldatu.
Zure eder bigunak nai
zeruraiñ3o sartu.

GABEKO LELOAK

Gabeko leioak
samurrak evitan,
oiartzun eztiak
egi ederretan.

Lurra, aundi, amaige,
oro bardin gabaz.
Ez polit ez eder
nai ta, atsegin, intzaz.

MosoIoak uIu
illargi barritan,
mendiak erantzun
soiñu ^ ardiñetan.

Ametsik bai ete
zomorroak lotan?
Olerkari dabil
ameska goizetan.

Oi, gau zoragarri,
urdiñez jantzia!
Gaur al da zuretzat
maitezko eztaia?

Egíz zagoz, baten,
tontor eta tontor ;
zidar laiñoz oro,
ta ni biotz niinkor.

EMEN DATOR

Emen rl.i_tnr, eder,
negu haltz, ostean,
lora ederrena:
«udabarrin pitan.

Argizko zoruna
begi ninitara.
maitezko eztia
biotz barrenera.

Ene izate. makal,
gaharen bild u rrez,
neguko trumoiak
lainoian itzalez.

tixa amets baltz orrek,
goia argita bai zan;
eguzkia agiri,
*oizez, =orkaldean.

Urre-printz dirdaiak
bizia damosku
mendi gain moskerrez
egazkari kuku.

Zelai orlegian
begiak atseden,
zena oztiñean
biotzak zoramen.

Edertasun dntan
euzkal errian naz,
Jauna eskerturik
maitasun onenaz.

GURE URI

Gure uri, baso,
mendi ta zelaiak...
Guztiz (lira eder
maite abestiak.

Baratza zuria,
zugatzak lorazko,
aire pinpiriñez,
goiz, usain gozozko.

Ene gogo m^ña
lur maite onetan,
urrezko eguzki
ezti dirdaietan.

Ortzi yagok oztin:
ni oztin artoan,
urdin biurtu yat
argia begian.

Urdin gardenetan
gorputza gozoro ;
gogoak egaz nai
gui zear oparo.

IZAR

Izar ta izar. zcrua
beterik' ITrretan !
Argi izpi iiiniirkari
millaka rnargotan.

Goia la ene gogo
alkarren leican,
edertasunaren min
B abaren bidean.

Zeruak muin lnrrari
izar izpi gozoz,
mendi. oian. zelaiak
lotan maite giroz.

Itxaso urdida liare,
zidan•ct,an gabaz,
illargia baketan
zorion ta sunaz.

OSE RTZEAN

Osert•ze:n. I lrri n...
Goiz argi orretan.
Argien indarrez,
urrifra maitctan.

Illun amaiera,
biozkorra ziñan.
Ta negar zengian
egunan sorreran.

Agur, gau otsoa,
nekien soroski!
Agur, egun-senti,
biotzen pozkari

Argi zoramena
betorkit urrindik
goiz aro zuritan
aspertu eziNik.

Argi izpi gozoa
oraindik arago
aren barru miñak
eztítzen geiago.

Urrin, tirria ag .,
argitza joria !
Aitak a^erturer i
betiko bizia.

1111 '1 TA IT X_ASOA

Ura la itxasoa _ _ .
Giz-gorjm tza rc r z pais.
Errrkan ur ^C^^ mai:
itxaso urdin tz.

Mendi ta itxasoa
alkarren Ierrenka ;
bultza eta cursi,
iñoz aspertzeka.

Udaran pozkarioz
aitzak irri'barro;
neguan dardaraz
margo berun, arre.

Alkarren aitziki
udan baita ncnn;
udaz, poz al d iak ;
neguz, gaitz aIdatu.

PM 111EN

Egunaren sorrera
maitagarri,
argi ta lur ezkontza
yatzu iduri.

Egun ordu guztietan
eztegu jai ;
arrats-bi•xa eztian
anieska anai.

EGUZKIA

Eguzkia agertu da.
Sorkaldca
argiz oparo dago.
txit urrea.

Oi, txiki politak
bckokian
irritz poza dabela
zelaietan!

Aita ta ama begira
txil:iari
aingeruzko eguzki
kutunari.

Zer amets daun ba']eki
aingeruak...
Oro maite utsezko
biozkadak.

GOIZ ARGi

Goiz argi urretua
Zerutarra!
Zerua zabaldu ya tt
biotzera.

Argia, zeru izpia
da. Eztizko!

Illun negargarriak
baztertzeko.

Lurra munkatu eban,
ain gozoro,
lorak erne erasorik
egunero.

A R ATS-B ^{n}ER

Arrats-hura meian
min dot biotzean,
eguzki eldua
jalkitzrn danoan.

Itxas zabalean
urak odol dizdiz,
begi biotzetan
maitasunak zirritz.

Eguzki gorria
itxaspera sartzen,
ta arratseko eztiz
biotza zoratzen.

IZADI

Izadi, zer dozu, gaur?
Egun sentia urretan

argitu zan alai.
Egazkai guztiak
arat-onat dabiltzaz,
goiz, zelairik zelai.

Erlea ikas neban
urrezko jantziagaz
lorarik 'orara.
Kukulu barrenean
nai aiña ezti gozo
artuaz barrura.

Ardi ta bildots otzan,
bake gudarostoa,
zelaian gozoki.
Edur iranio zurigo
iturriotz ondoan
ausnartzen poliki_

Orrillaren erdian
bizitzaren sor-inifi *a*
sagar adarrean.
Kima gaztea lortu
zan ta lora zuriak
zoratu ninduan.

Maldan béra ur zarat...
Lats ameskorragorik
ez neban ikusi.
Txori 2laiak, goizez,
murgil zurrunbillet .n
ta egaz doazi.

BART

Izarrak egozan bart.
Otz zelaian.
Izerape-. ur giro una.
Dana ixil-ixitik
etxian.

Sorkaldetik datoz len
argi izpiak.
zuri-zuri soloak,
otzarnar (lira odol
gorputz^k.

Sagastiko etxea
ke-urdi ñetan ;
Razelizko kanpai a
aingern soiñuetan,
dan, die, olan...

Mendi gain urreturik
eguzkia dator:
solo ta zelai zear
zorizko bizitz dakar,
maitiar.

MENDI BARRENEAN

Mendi barrenean
iturri gozoa,
atseden on giroz

agura zartxoa,
urteen goi-buruz
ule zidartsua.

Basauntzak, arinki,
goitik hora datoz,
azur galzorian,
sametan arran ots,
egarriz lerturik,
txit maite iturriotz.

Aritzak albuan
adarrak orritsu.
aiz pinpiriñetan
orlegi dirdaitsu ;
sustraiak ezotan
gizendu gozatsu.

Txiribiri polit,
zer dahilk dantzari
goizaize orretan?
Mutil ameslari,
itz gozotan asmau
al dok lagunari?

Lora zuri gorriz
zelai politena ;
sorgín dantzariak
ez maite larrosa,
neskatil liraiiialc,
garbi, emon muna.

Txoriño politak
milla margo bizi,
diz'_ikor. aidean.
Urretxíndor zoli,
ire poz orregaz
jarrai abeslari.

Gazte loratsuak
maite 1-niñez dagoz,
asmo gozoenak,
uxarka. jarioz
orripe eizpean,
aurrez iturriotz.

Aieonan aldian
larogei bidarrez
jaio ta il orriak
pozez ta samiñez,
uda goi atsegin
neguak negarrez.

LANDA BARRIAK

Baserritarrak, gogoz,
azi onak aukera.
Ba dator garaia.
Udabarria deika
dago solo aurrean
ereintza lanera.

Etxeko jauna arduraz
azaro orduaren *zai*

goiz zoragarrian.
Lurra .ipatz-apatz dago;
illargiak garai on
ortzi urdiñcan.

Aita beiekaz solo
lerrotzen. Alabak jarrai
azia ereitzen.
Aro samurrez, lurrak,
pozik, arto aleak
eguzkiz atseden.

Lur erraiak amakor;
eguzkia, azalez, on
ta azia pozkiroz.
Landare biurturik
asi dira ernetarn,
eder ta on-giroz_

Itxasaldeko urak
euri biurtu zira n,
garaiz. gau balta an.
Eguzki printzaz., goizez,
ur-tantna zidarrez
arto kukuluan.

Soloaren ederrea
amets egin bereken
lugin ustedunalc _
Zenbat bidar, goi zetík,
so ete nitun, po^^z,
arto erne ederra iL l

BAT-BATEZ.

Bat-ba tez, urrundik
abarren artEan
odolezko izpiak
jo nindnn begian.
Baeoan goiza otz
czo lainopeau;
lo giro ona egon
izadi danean.

Eguzki.t. alaiki,
jatsi da basora ;
gaur. tirrezko jaiak
eidu bait gurera.
Txoriak kantari,
erteak lorara,
sei milla txiribi
bizkor!Ui danlzara.

I rleak eztia
lora kukolnan
balutenr gozok 1,
txori en Uioi ñuan.
Zorioutasuna
basotik i'rrean,
danak ezti jaten
zelaian erdian.

Bazkari ederra.
danlzaldi jatorra,
danak poz-pozik itz

jardun ameskorra...
Txiribirik artu,
lenengo, rnozkorra,
gero, danak aIai,
ta aizkidetza zarra.

GOITIK

Oi! argi dirdira,
beti, goitik datar.
Nun dozu sorrera?
Egiz da zure ortz
kabi kutunena,
egun sentien pez,
argi danen jaube,
iturri garden otz?

Gaban ama i era n
oi!, nire zoria_
Zabaldu. argia,
zure poz garbia
Mendi gaitik c1 z tor
urrezko zer mei a
zorunak jantzi d_ au
orlegiz zelaia.

URREZ. TI 411C---)

Goiz maitasurie Tto.
Urrezko atdia,

eguzkiren printzaz
beterik aMea.
Osasun indarrez
zatoz, eguzkia;
zeru duna dago
oztiíiez jantzia.

Oi, lenen musu pa
eguzkiarena !
Eztiz gozaturik
eldu barrenera.
Bizi itxaropenez
urten dot atera:
oí!, zorion goiza,
ederrez lillura.

BEGEAK GORA

Zelai zugatz aundian
amets nrgian.
Ernai egon kukulu,
udalarrian. Eder,
loratzan.

T o ametsak ziran
argiz baterik,
zugatz buruan urten
sartu, urruma gozoz,
ain potit.

Eder giro aretan,
begiak gora,
urre argiaz bete
nintzan zoriontasun
antzera.

ITXAROPEN

Ene mutil gaztea,
zure arnas deritxot
lore usain garbia.

Zure begiak, gazte,
zera izar dizdizkari,
argi jori nai beste.

Arpegi zuri gorri,
larrosazko margo ori
aingeruzko dirudi

Gazte lerden lorea,
maite biotz jaubea,
nik kausitu maitea.

Gorde egizu biotza
maitasun gar orretan,
bik dagigun bizitza .

Zu, itxaropen nerea
betirako, Bakarrik
ene bio'z lorea.

I1IZ ITZA

Au da nire bizitza
otoi egitea,
ta bearren ondoren
atseden garbia.

Nun dira itxas aize
oztin nIaitekorrak?
Urelan dagoz hil•pil
nire atsegiñak.

Au da nire bizitza
mendiko aizea,
garo uriC artean
nire zoramena.

Urrezko goiz onetan,
nun dira txoriak?
Nun dira urrctxindor
izar kantariak?

Dana dago urrezko
urdin, garden. eder;
au da bizitz zona
goi Jaunari esker.

Eno azkatasuna,
urrezko al zara?

Oi !, bizitzaren gatza
askoz geiago da.

Ene azkatasuna
otoí egitea.
lora artean amestu,
egi maitatzea.

AURlí *11311)EA*

Aurre-jarduna ... r.. ... 5

(;OGO-I1II31 INDA

Amets dagi ... 13
Amaika gazte lerdeo ... 14
... 15
Zenbat atsegin ... 15
Gozoa ... 17
Goian dabil ... 18
Gogo ... ..r 19
Aragi ... 19
Ok^a ... 20
Goimait^a sun ... 21
Biotz ... 27.
Obenez ... 23
Zenbat ... 23
Argia ... 24
Mutiltxo ... 25
Ezkondu ... 2
Gogo-txirotasuna ... 2?
Azilla ... 2R
Gizona ... 29
Berez ... 3C
Eldu da ... 3I
Eldu zan ... 32
Aldia ... 33
Epai '.. ... 31
Lur bizitza ... 36
Goi ... 37
Ludia ... 311

Gizon barria 4O
Ilari gabean 4l

Enc jaiotz 43
Guda .r. 14
Bizkaiko ... ... rr. 45
Euzkeldun 47
Etxe guztia ... ... r.. ... ... 4R
AUi zorapcn 49

Jakituna 51
Biotzaren ... ... r.. 52
Erestun ... ... .r. 53
Oin bi .r. 54
Jaun 54

Erospena ... ... 5(i
Agur, ama! ... ... r.. 58
Nun cla ... ... r.. ... ...
Euzkal-erriko lorak ... ... r.. 59
Oi! .r. ... ... •.. •.r •.. •. 64

GOGAI-ZI;RIKETA

Maite izpi ... ... r.. ... ... .r. 69
Gauza bat ... ... .r. 70
Ikusmi^rªren garra 71
Nora zoaz? i2
Galdera 72

Job ... ... 7 tí

Goizeko ... ... .r. 78
Iiraeldarrak 78
bo ra tª ... ... .r. ... 79
Goi-muno ... ... •.. •.. •.. ... r.. RO

I; izan zarra ... ... t;t
'•; S
Jauna 8;
1inbesir ... ... '
}aria ... ...
Ordu... .., ...• 11
\Intil ... ...r ... t_
P,1•nr^u1 .. ... •... ....r (,))9371;
7,n ta ni
1,,nrinnla,un
\laite dor ... ..r ... ...r , ... 96
1,"
Gor:llz ... ... •.. ..
1 ci, txo Lal ... ... •... 91
11.t
1;1:1 ... .'. ... ...
I.garri 11111
.'iingiR ... •„ 190
Nr.zil ... ... 1 J l
Zenhat gaua 102
iA un dago zuria... .•. •.. •.• ... 493
I dar, n erdian 1001
Aundi da ... •.. I05
Eguzkia... ... ... _ ... ... •.. •.. I09
lieturki „. 111"
ter Li ... .
1':riotz Iag ter ... ..." 1009

ZE III TA I3ARA'17

Jo ta jo ... . •.. •.. •.- 1I3
Iku.ci dot ... ... - - •.. 114
Zorionekoak ... .,. ••• '''
Zer dariozu? ...... _ —.... ,,, ... 11.-
F,ne ... ... - - 11;
Gula ... ... _ 1
1 raren ..r ... ... _ 118

1·.iiUpariak ... . ' 1 19
II iUii ... ... I 19
I 1I!;', la 1va 1-1·,1 ... ... 1 "11

Gertari —' .. 1 -'-,

Jaungoilo.,i Ilalli1 ... ... i2:I
... ... 120
I te
1 Uint .tour .., ... 1 "',
E Iv rta ,a/na ... ...
NHIlals. ... ... 1 Y
1. urra ...
1 I-;
.. 1:111

lili 1:19
Iliarrii/ ... ... 1 11',
1 1 1
. 1 12
I'cleals, 1I rati ... ...
1:1,1 unliiU,i 1 14
uu (11 ., tI Iria ... ...
fizt1.1 /.40, kabia ... ... 1 ,16

\1I1,1 '1 \ \I \

1?a2, I 1131, ••• '••
Gi.tivliUal. ... ... 1.I:'

\ru I drrrrz 1611
I °asrrri 161
E.na I6:
I: n (' .urrrra ... r.. ... ... •.. •.. ... 16.5
11rnJia ... ... •• ••• •.. I6:
... 168
\ amar ... ... 1(0

(,ahl-kel I('luak ... ... •.. •.. 172
... { .:i
Izar .r i.
1I.rr zt an 1
1 la la il y:1,11:1 ... ..• I75
I,cunar^'n .... .r. r.. ... ... -.- ... 1.(.
1{13uzkia _.. 177

178
Izadi 1"
1?::rl 181
1.1(.0111 harr(ru,au I81
I: un la barrial, ... •.. 482
1 I- hain. 181
1, 111k 185
I i r zku ... ... IB:i
... 186
Ilrarulu'n 187
Rizilza 188